

FremSAT den {FREMSAT} af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen)

Udkast til forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love

(Uvildige undersøgelser i finansielle virksomheder, Finanstilsynets redegørelse i tilfælde af en finansiel virksomheds sammenbrud, risikoklassificering af finansielle ydelser samt ændringer af SDO-lovgivningen m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 793 af 20. august 2009, som ændret ved § 2 i lov nr. 512 af 17. juni 2008, § 110 i lov nr. 385 af 25. maj 2009, § 1, nr. 1, 2, 4, 30 og 37-52, i lov nr. 392 af 25. maj 2009, § 8 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 2 i lov nr. 518 af 12. juni 2009 og § 1 i lov nr. 1273 af 16. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 14-16, affattes således:

»Stk. 14. Bestemmelser om bestyrelsen eller medlemmer heraf i § 5, stk. 1, nr. 7, litra b, § 76, § 77, stk. 1 og 3, § 78, stk. 1, § 90, stk. 2, § 98, § 108, stk. 2 og 3, § 115, § 144, stk. 1, § 199, stk. 9 og 10, §§ 203, 209, 247 og 296, og § 327, stk. 3, skal i SE-selskaber med et tostrengt ledelsessystem alene finde anvendelse på tilsynsorganet eller medlemmer heraf med de fornødne tilpasninger.

Stk. 15. Bestemmelser om bestyrelsen eller medlemmer heraf samt bestemmelser om ledelsen i § 14, stk. 1, nr. 2, §§ 64, 65, 73-75, 80, 110 og 117, § 124, stk. 1 og 4, § 125, stk. 1 og 7, § 179, nr. 2, § 180, nr. 2, §§ 184 og 185, § 233, § 289, stk. 1, § 299, § 317, stk. 3, § 346, stk. 2 og 3, § 349, stk. 2, nr. 2, § 351, § 355, stk. 2, nr. 9, og stk. 3, og §§ 356, 373 og 374 finder i SE-selskaber med et tostrengt ledelsessystem ud over ledelsesorganet og medlemmerne heraf også anvendelse på tilsynsorganet eller medlemmer heraf med de fornødne tilpasninger.

Stk. 16. For operatører af regulerede markeder hjemmehørende her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der har tilladelse efter denne lov til at drive multilaterale handelsfaciliteter, jf. § 5, stk. 1, nr. 20, finder § 9, stk. 9, § 14, stk. 1, nr. 1, 3-6 og 8, og stk. 2-5, § 39, stk. 6, kapitel 7, §§ 70-72, kapitel 9, § 125, stk. 1, stk. 2, nr. 1 og 2, stk. 5 og 7-9, §§ 127-129, § 131, stk. 1-3 og 5, § 132, § 135, stk. 1 og 2, § 136, § 139, § 142, stk. 1, § 143, § 204, stk. 1, § 206 a, § 223, § 224, stk. 6, § 226, stk. 5, §§ 344-352, § 355, § 361, stk. 1, nr. 18, §§ 368-371, § 372, stk. 1, § 373 og bilag 4, afsnit A, nr. 8, anvendelse, med de afvigelser som forholdet nødvendiggør. For operatører af regulerede markeder hjemmehørende i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der driver multilaterale handelsfaciliteter fra dette land, finder § 31, stk. 11, og § 32 anvendelse. For operatører af regulerede markeder hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der driver multilaterale handelsfaciliteter fra dette land, finder § 32 anvendelse.«

2. I § 11, stk. 1, 2. pkt., ændres »aktiviteter« til: »forsikringsklasser«.

3. I § 43, stk. 3, ændres »prisoplysning« til: »pris- og risikooplysning«.

4. I § 68 ændres »§ 92, stk. 2 og 3« til: »§ 93, stk. 2 og 3«.

5. § 114, stk. 1, affattes således:

»Selskabslovens §§ 86-88, § 89, stk. 1 og 3, §§ 92 og 93, § 94, stk. 1, § 95, § 96, stk. 1, § 100, § 101, stk. 1-4 og 8, § 102, stk. 1-3, § 104, stk. 2, § 105, § 111, stk. 1, nr. 1, stk. 2 og 4, §§ 112-115, § 117, stk. 1, §§ 118-122, 124-128, 131, 133 og 134, § 135, stk. 1-3 og 5, og §§ 136-141 og 143 finder med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, tilsvarende anvendelse på gensidige forsikringselskaber.«

6. I § 114, stk. 3, ændres »Aktieselskabslovens § 65, stk. 2, § 66, § 71, § 73, stk. 7, § 74, § 75, stk. 1 og 3, § 76, stk. 2, § 80 samt § 81« til: »Selskabslovens § 76, stk. 2, 3 og 5, § 80, stk. 1-4, § 81, § 90, stk. 1 og 2, §§ 91, 98 og 99, § 101, stk. 1, 2 og 4, § 102, stk. 1-3, og §§ 108, 109, 125 og 126«.

7. I § 144, stk. 4, ændres »i henhold til Statstidende, jf. aktieselskabslovens bestemmelser herom« til: »via Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system, jf. bestemmelserne herom i selskabsloven«.

8. § 152 g, stk. 2-4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. For lån omfattet af § 152 e, stk. 1, der skal indlægges i et register, gælder, at lånegrænsen skal være overholdt på det tidspunkt, hvor lånet skal indlægges i registret eller på det tidspunkt, hvor lånet er blevet udbetalt. Hvis lånegrænsen har været overholdt på lånets udbetalingstidspunkt og er overskredet på indlæggelsestidspunktet, skal der ved indlæggelse stilles sikkerhed i forhold til lånegrænsen for det pågældende lån. Sikkerheden kan ikke stilles i form af andre udlån, hvor lånegrænsen måtte være overskredet.

Stk. 3. Supplerende sikkerhed skal bogføres særskilt og individualiseret i forhold til de øvrige aktiver, som tjener til sikkerhed for de udstedte særligt dækkede obligationer.

Stk. 4. Finansielle instrumenter må alene indgå i et register over aktiver, hvis de anvendes til at afdække risici mellem aktiver i registeret på den ene side og de udstedte særligt dækkede obligationer på den anden side, og hvor det i aftalen om det finansielle instrument er bestemt, at pengeinstituttets betalingsstandsning, konkurs eller manglende overholdelse af pligten til at stille supplerende sikkerhed efter § 152 a, stk. 2, ikke er misligholdelsesgrund.

Stk. 5. Aktiver, herunder finansielle instrumenter, i et register tjener til fyldestgørelse af indehaverne af de særligt dækkede obligationer og de modparter, med hvem de finansielle instrumenter er indgået, samt herefter til fyldestgørelse af lån optaget efter § 152 b, stk. 1.

Stk. 6. Pengeinstituttet indberetter til Finanstilsynet, hvilke aktiver m.v. der indgår i registret. Finanstilsynet eller den, Finanstilsynet bemyndiger hertil, kontrollerer tilstedeværelsen af disse aktiver.

Stk. 7. Sikkerhedsstillelse, jf. stk. 5, over for et register, der tilhører et pengeinstitut, der har tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, og som er stillet af en finansiell modpart til dækning af finansielle instrumenter, tilkommer registret. Det samme gælder sikkerhedsstillelse, der er stillet af en anden del af pengeinstituttet som modpart over for registret, selvom registret på sikkerhedsstillelsens tidspunkt er en del af det pågældende pengeinstituts virksomhed. Sikkerhedsstillelse efter 1. og 2. pkt. kan ikke anvendes af registret som grundlag for udstedelse af særligt dækkede obligationer.«

9. § 152 h, nr. 5 og 6, ophæves, og i stedet indsættes:

- »5) pengeinstitutters ydelse af lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer med pant i fast ejendom i tilfælde, hvor der ikke foreligger et endeligt tinglyst pantebrev, samt i hvilket omfang der skal stilles alternativ sikkerhed, og hvis sikkerheden stilles i form af en garanti fra et pengeinstitut, i hvilket omfang denne ikke skal medregnes i 15-procents-grænsen, jf. § 152 c, stk. 1, nr. 6 og 7,
- 6) begrænsning af risici i forbindelse med udstedelse af særligt dækkede obligationer, herunder renterisici, valutarisici og optionsrisici, og
- 7) indberetning af supplerende sikkerhed for særligt dækkede obligationer.«

10. I § 345, stk. 2, indsættes efter nr. 1, som nyt nummer:

- »2) træffer afgørelse i sager om påbud efter § 347 b, stk. 1,«.
- Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 3 og 4.

11. I § 347, stk. 6, ændres »nr. 17 og 21« til: »nr. 18 og 22«.

12. Efter § 347 a indsættes:

»§ 347 b. Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed at lade foretage en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed, såfremt Finanstilsynet vurderer, at dette er af væsentlig betydning for tilsynet med virksomheden, og der ikke er tale om en for Finanstilsynet sædvanligt forekommende undersøgelse. Den uvildige undersøgelses resultater skal afgives i en skriftlig rapport, som skal foreligge inden for et af Finanstilsynet fastsat tidspunkt.

Stk. 2. Den uvildige undersøgelse skal foretages af en eller flere sagkyndige personer. Den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed udpeger de sagkyndige personer inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Finanstilsynet skal godkende de foreslåede sagkyndige personer.

Stk. 3. Den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed skal give de sagkyndige personer de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af den uvildige undersøgelse.

Stk. 4. De sagkyndige personer skal udlevere en kopi af den skriftlige rapport om undersøgelsen til Finanstilsynet senest samtidig med, at denne udleveres til den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed.

Stk. 5. De sagkyndige personer skal straks give Finanstilsynet oplysninger om forhold, de bliver opmærksomme på i forbindelse med den uvildige undersøgelse, såfremt der er en ikke uvæsentlig risiko for, at disse forhold kan udvikle sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse.«

13. § 352 a affattes således:

»§ 352 a. I tilfælde hvor en finansiel virksomhed er gået konkurs, størstedelen af den finansielle virksomheds drift er ophørt eller overdraget, eller hvor et forsikringssselskabs forsikringsbestand er taget under administration, udarbejder Finanstilsynet en redegørelse for årsagerne hertil, hvis et af nedennævnte forhold er indtruffet i forbindelse med eller i en kortere periode forud for dette:

- 1) Finansiell Stabilitet A/S har medvirket ved overdragelsen af virksomheden, jf. lov om finansiell stabilitet §§ 7 eller 8, eller staten har lidt tab på en individuel statsgaranti i medfør af lov om finansiell stabilitet § 16 a.
- 2) Staten har lidt tab på kapital indskudt i virksomheden i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter eller på ejerbeviser, som staten har erhvervet som led i konverteringen af sådan kapital.
- 3) Staten i øvrigt har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for virksomheden, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af virksomheden.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre den i stk. 1 nævnte redegørelse. I forbindelse med offentliggørelsen finder § 354 ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører kundeforhold eller

tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den pågældende finansielle virksomhed.

Stk. 3. Redegørelsen efter stk. 1 skal beskrive Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen m.v.

Stk. 4. Finanstilsynets pligt til at udarbejde en redegørelse efter stk. 1 omfatter også de finansielle virksomheder, som opfyldte bestemmelsens krav efter den 1. marts 2009.«

14. I § 354, *stk. 6*, indsættes efter nr. 11, som nyt nummer:

»12) De af Finanstilsynet, efter § 347 b, stk. 2, udpegede sagkyndige personer, der skal foretage en uvildig undersøgelse af en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed i henhold til § 347 b, stk. 1.«

Nr. 12-28 bliver herefter nr. 13-29.

15. I § 354, *stk. 9, 3. pkt.*, ændres »nr. 27« til: »nr. 28«, og »nr. 28« ændres til: »nr. 29«.

16. I § 354, *stk. 10 og 11*, ændres »nr. 22« til: »nr. 23«.

17. I § 373, *stk. 2*, indsættes efter »§ 199, stk. 2 og 5,«: »§ 347 b, stk. 3«, og »litra b.« ændres til: »litra b,«.

18. I § 373, *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes efter »i medfør af«: »§ 347 b, stk. 1, 1. pkt.,«.

§ 2

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 898 af 4. september 2008, som ændret ved § 8 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 33 *d, stk. 2*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Hvis realkreditinstituttet ikke stiller supplerende sikkerhed efter stk. 1, 1. pkt., mister alle obligationer udstedt i den pågældende serie med seriereservefond betegnelsen særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer. Obligationer, der mister betegnelsen særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer, kan kun betegnes realkreditobligationer, hvis de opfylder lovgivningens krav til realkreditobligationer.

Stk. 3. Finanstilsynet kan dispensere fra stk. 2, 2. pkt., uanset obligationerne ikke opfylder lovgivningens krav til realkreditobligationer. Serier med seriereservefonde, der overgår til betegnelsen realkreditobligationer efter 1. pkt., skal holdes adskilt fra øvrige midler i realkreditinstituttet«.

2. I § 33 *e, stk. 1*, indsættes efter »særligt dækkede obligationer«: »eller særligt dækkede realkreditobligationer«.

3. § 33 *f* affattes således:

»§ 33 **f.** Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om

- 1) værdiansættelse af de udstedte særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer og den løbende opgørelse af aktivernes værdi i forhold til de særligt dækkede realkreditobligationer eller de særligt dækkede obligationer,
- 2) værdiansættelse af de aktiver, der ligger til sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer, og
- 3) indberetning af supplerende sikkerhed for særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer.«

§ 3

I lov om et skibsfinansieringsinstitut, jf. lovbekendtgørelse nr. 1376 af 10. december 2007, som ændret ved § 12 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. § 5, stk. 4, nr. 5 og 6 ophæves, og i stedet indsættes:

- »5) under hvilke betingelser der kan ydes byggelån til ny- eller ombygning af skibe, jf. § 152 c, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed,
- 6) begrænsning af risici i forbindelse med obligationsudstedelse, herunder renterisici, valutarisici og optionsrisici, og
- 7) indberetning af supplerende sikkerhed for særligt dækkede obligationer.«

§ 4

I lov nr. 467 af 17. juni 2008 for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 ændres »inden for Færøerne eller mellem Færøerne og Danmark« til: »inden for Færøerne«.

2. I § 2 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Undtagelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark og mellem Færøerne og Grønland.«

3. I § 3, stk. 1, nr. 2, ændres »inden for Færøerne eller mellem Færøerne og Danmark« til: »inden for Færøerne«.

4. I § 3 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Undtagelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark og mellem Færøerne og Grønland.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

5. I § 4, nr. 4, ændres »på Færøerne og i Danmark, eller« til: »på Færøerne,«.

6. I § 4 indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) til offentlige myndigheder til betaling af skatter, bøder eller andre afgifter i Danmark eller i Grønland, eller«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 6.

7. § 6 affattes således:

»§ 6. Ved hvidvask skal i denne lov forstås hvidvask som defineret i § 4 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.«

8. *Overskriften* til § 10 affattes således:

»Pengeoverførsler inden for Færøerne, mellem Færøerne og Danmark og mellem Færøerne og Grønland«.

9. I § 10, stk. 1, ændres »på Færøerne eller i Danmark« til: »på Færøerne«.

10. I § 10 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Undtagelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, når både betalere og modtagers betalingsformidler befinder sig på Færøerne, i Danmark eller i Grønland.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

11. I § 11, stk. 1, ændres »uden for Færøerne og Danmark« til: »uden for Færøerne«.

12. I § 11, stk. 2, ændres »uden for Færøerne og Danmark« til: »uden for Færøerne«.

13. I § 11 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Befinder modtagers betalingsformidler sig i Danmark eller i Grønland gælder samme regler, som hvis betalingsformidleren befandt sig på Færøerne.«

14. § 12 affattes således:

»§ 12. Modtagers betalingsformidler er forpligtet til at konstatere, om felterne vedrørende oplysninger om betaler i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til en pengeoverførsel, er udfyldt med karakterer eller input, der er tilladt efter reglerne i det pågældende system. Modtagers betalingsformidler skal have effektive procedurer til at konstatere, hvorvidt der mangler følgende oplysninger om betaler:

- 1) Ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig på Færøerne, de oplysninger, der kræves efter § 10.
- 2) Ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Færøerne, de fuldstændige oplysninger om betaler efter § 8 eller, hvis det er relevant, de oplysninger, der kræves efter § 17.
- 3) Ved batchfiloverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Færøerne, de fuldstændige oplysninger om betaler efter § 8, dog kun i batchfiloverførslen og ikke de enkelte overførsler, der er samlet heri.
- 4) Uanset nr. 2 og 3 ved pengeoverførsler og batchfiloverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig i Danmark eller i Grønland, alene de oplysninger, der kræves efter § 10.«

15. § 17, stk. 1, affattes således:

»§ 17. Stk. 3-6 finder anvendelse, når betalers betalingsformidler befinder sig uden for Færøerne og mellembetalingsformidleren befinder sig på Færøerne.«

16. I § 17 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Stk. 3-6 finder dog ikke anvendelse, når betalers betalingsformidler befinder sig i Danmark eller i Grønland og mellembetalingsformidleren befinder sig på Færøerne.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

17. I § 17, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 3 og 4«.

18. I § 20, stk. 1, ændres »§ 10, stk. 2,« til: »§ 10, stk. 3,« og »§ 17, stk. 3-5,« til: »§ 17, stk. 4-6,«.

19. § 21 affattes således:

»§ 21. Loven træder i kraft den 15. juni 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 2, stk. 2, § 3, stk. 2, § 4, nr. 5, § 10, stk. 2, § 11, stk. 3, § 12, nr. 4, og § 17, stk. 2.«

§ 5

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 795 af 20. august 2009, som ændret ved § 9 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. § 84 f affattes således:

»§ 84 f. I tilfælde hvor et aktieselskab omfattet af § 7, stk. 1, eller andre omfattet af denne lov er gået konkurs eller størstedelen af selskabets drift er ophørt eller overdraget, udarbejder Finanstilsynet en redegørelse for årsagerne hertil, hvis staten i forbindelse med eller i en kortere periode forud for dette har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for selskabet, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af selskabet.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre den i stk. 1 nævnte redegørelse. I forbindelse med offentliggørelsen finder § 354 ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde det pågældende selskab.

Stk. 3. Redegørelsen efter stk. 1 skal beskrive Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen m.v.«

§ 6

I lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 21. august 2009, som ændret ved § 10 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. § 122 a affattes således:

»§ 122 a. I tilfælde hvor en forening eller afdeling er gået konkurs eller størstedelen af en forenings eller afdelingens drift er ophørt eller overdraget, udarbejder Finanstilsynet en redegørelse for årsagerne hertil, hvis staten i forbindelse med eller i en kortere periode forud for dette har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for en foreningen eller afdelingen, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af foreningen eller afdelingen.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre den i stk. 1 nævnte redegørelse. I forbindelse med offentliggørelsen finder § 354 ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den pågældende forening eller afdeling.

Stk. 3. Redegørelsen efter stk. 1 skal beskrive Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen m.v.«

§ 7

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som ændret ved § 3 i lov nr. 515 af 17. juni 2008, § 4 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, § 5 i lov nr. 133 af 24. februar 2009, § 10 i lov nr. 392 af 25. maj 2009 og § 11 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 66 d affattes således:

»§ 66 d. I tilfælde hvor en pensionskasse er gået konkurs, størstedelen af pensionskassens drift er ophørt eller overdraget, eller hvor pensionskassens bestand af pensionstilsagn er taget under administration, udarbejder Finanstilsynet en redegørelse for årsagerne hertil, hvis staten i forbindelse med eller i en kortere periode forud for dette har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for pensionskassen, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af pensionskassen.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre den i stk. 1 nævnte redegørelse. I forbindelse med offentliggørelsen finder § 354 ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den pågældende pensionskasse.

Stk. 3. Redegørelsen efter stk. 1 skal beskrive Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen m.v.«

§ 8

I lov nr. 516 af 12. juni 2009 om ændring af årsregnskabsloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Ændringer som følge af selskabsloven), som ændret ved § 3 i lov nr. 1273 af 16. december 2009 og § 15 i lov nr. 1278 af 16. december 2009, foretages følgende ændring:

1. § 8, nr. 10, affattes således:

»10. I § 7, stk. 6, og § 11, stk. 4, ændres »Aktieselskabslovens § 153, stk. 2-6,« til: »Selskabslovens § 2, stk. 2-4, §§ 3 og 347«.

§ 9

Loven træder i kraft den 1. juli 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 4 træder i kraft 15. juni 2010.

§ 10

Stk. 1. §§ 1, 3, 5, 6 og 8 gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 2. § 7 gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. § 2 gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Indhold
 - 2.1. Uvildige undersøgelser
 - 2.2. Risikoklassificering af finansielle ydelser
 - 2.3. Finanstilsynets redegørelse i tilfælde af en finansiel virksomheds sammenbrud
 - 2.4. Ændringer af SDO-lovgivningen
 - 2.4.1. Indberetning af supplerende sikkerhed stillet for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer
 - 2.4.2. Retsstillingen for finansielle instrumenter i et register
 - 2.4.3. Overgang fra særligt dækkede obligationer, udstedt af realkreditinstitutter, til realkreditobligationer
 - 2.4.4. Indlæggelse af aktiver i et register
 - 2.5. Ændringer i lov for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Miljømæssige konsekvenser
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Forholdet til EU-retten
8. Høring
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Et centralt indsatsområde i kølvandet på finanskrisen er at sikre, at Finanstilsynet altid har tilstrækkelig adgang til de fornødne kompetencer og specialviden. Med lovforslaget foreslås indsat en hjemmel for Finanstilsynet til i visse afgrænsede tilfælde at påbyde virksomhederne, for virksomhedens egen regning, at lade sagkyndige personer foretage en uvildig undersøgelse af forhold, der er af væsentlig betydning for tilsynet med virksomheden, således at virksomhedens risici kan afdækkes nærmere.

Lovforslaget skal desuden sikre, at forbrugerne får letforståelig information om og forståelse for tabsrisikoen ved investering i forskellige finansielle instrumenter. Der foreslås derfor en ændring af lov om finansiell virksomhed, der indfører en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte nærmere regler om en obligatorisk risikokategorisering af investeringsprodukter.

Med henblik på at øge åbenheden om forløbet op til sammenbruddet for de institutter, hvor staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed, foreslås en udvidelse af reglen om, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en redegørelse om forløbet op til et instituts sammenbrud. Med den foreslåede udvidelse skal Finanstilsynet fremover ikke kun udarbejde en redegørelse i de tilfælde, hvor den tilbageværende juridiske person er gået konkurs, men også i de tilfælde, hvor størstedelen af den finansielle virksomheds drift er ophørt eller overdraget, eller hvor et forsikrings-selskabs forsikringsbestand er taget under administration.

Som led i den planlagte revision af lovgivningen om særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer har der været afholdt møder mellem en række brancheorganisationer, Danmarks Nationalbank og Finanstilsynet. På møderne er det blevet drøftet, i hvilket omfang SDO-loven har påvirket forbrugernes boligfinansieringsmuligheder og konkurrenceforhold. I den forbindelse er der blevet rejst nogle

emner, som ikke hører under forbrugernes boligfinansieringsmuligheder og konkurrenceforhold, men som giver anledning til at foreslå enkelte tekniske ændringer i lovgivningen.

Endvidere indeholder lovforslaget en række primært tekniske ændringer i lov nr. 467 af 17. juni 2008 for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler. Loven, der endnu ikke er trådt i kraft, har til formål at indføre regler på Færøerne, der svarer til reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, da forordningen ikke gælder direkte på Færøerne, idet Færøerne ikke er medlem af EU.

Lovforslaget indeholder endelig mindre ændringer af redaktionel karakter.

2. Indhold

2.1. Uvildige undersøgelser

2.1.1. Gældende ret

Finanstilsynet har efter gældende ret alene i særlige tilfælde mulighed for at anvende fremmed bistand i forbindelse med tilsynet med de finansielle virksomheder. Der skal være tale om tilfælde, hvor tilsynet har et presserende behov for fremmed bistand eller har brug for en speciel ekspertviden. Bestemmelsen har tidligere været brugt til at få eksperter til at se nærmere på et bestemt område inden for forsikringsbranchen. Finanstilsynets brug af fremmed bistand skal desuden ske inden for de almindelige økonomiske rammer, der er fastlagt i finansloven, hvilket betyder, at udgifterne hertil skal afholdes af Finanstilsynet.

2.1.2. Baggrunden for forslaget

I takt med udviklingen af de finansielle virksomheders størrelse og kompleksiteten i deres forretningsområder og risici vurderes det, at Finanstilsynet har behov for yderligere redskaber med henblik på at sikre, at forhold, der er af væsentlig betydning for tilsynet med virksomhederne undersøges, således at virksomhedens risici kan afdækkes nærmere. En hjemmel for Finanstilsynet til i visse tilfælde at påbyde virksomhederne at lade sagkyndige personer foretage en uvildig undersøgelse af sådanne forhold, vil bidrage hertil. Det vurderes samtidig, at en sådan undersøgelse vil kunne være til gavn for den pågældende virksomhed, idet en uvildig undersøgelse vil kunne give virksomheden et mere nuanceret billede af de risici, virksomheden påtager sig ved at operere inden for et område af en vis kompleksitet, og dermed give virksomheden en bedre mulighed for at forebygge eventuelle tab.

Til sammenligning findes der i dag i engelsk ret en tilsvarende mulighed for det engelske finanstilsyn (FSA). FSA har herefter hjemmel til at kræve, at der udarbejdes en rapport af sagkyndige personer med henblik på at vurdere, identificere og/eller forebygge visse risici i en given finansiell virksomhed. Omkostningerne hertil dækkes af den pågældende finansielle virksomhed.

2.1.3. Forslagets indhold

Det foreslås at indføre en hjemmel for Finanstilsynet til at påbyde en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed at lade foretage en uvildig undersøgelse af et eller flere nærmere angivne forhold i virksomheden, som tilsynet mener er af væsentlig betydning for tilsynets vurdering af den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed. Udgifterne til de sagkyndiges undersøgelse skal afholdes af virksomheden. Finanstilsynet skal endvidere vurdere, at der ikke vil være tale om en undersøgelse, som er almindeligt forekommende i forhold til Finanstilsynets sædvanlige tilsynsvirksomhed.

Den uvildige undersøgelse skal foretages af sagkyndige personer, f.eks. advokater, revisorer eller andre finansielle rådgivere med sagkundskab inden for det pågældende område. Virksomheden indstiller til Finanstilsynets godkendelse den eller de sagkyndige personer, som skal foretage den uvildige undersøgelse. De sagkyndige personer, der skal foretage undersøgelsen, pålægges desuden en pligt til at underrette Finanstilsynet om forhold, de bliver opmærksomme på, såfremt der er en ikke uvæsentlig risiko for, at disse forhold kan udvikle sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse.

En afgørelse om at påbyde en virksomhed at lade foretage en uvildig undersøgelse skal træffes af det Finansielle Virksomhedsråd. Virksomheden kan anke afgørelsen om, at den skal lade foretage en uvildig undersøgelse, til Erhvervsankenævnet.

2.2. Risikoklassificering af finansielle ydelser

2.2.1. Gældende ret

Den gældende § 43, stk. 3, bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om prisoplysning for finansielle ydelser. Der er efter gældende ret ikke en specifik hjemmel til at fastsætte regler om risikomærkning.

2.2.2. Baggrunden for forslaget

Den økonomiske krise har medført øget fokus på de risici, der er forbundet med at investere i finansielle instrumenter. Meget tyder på, at flere investorer ikke har været opmærksomme på, hvilken risiko der har været forbundet med bestemte investeringer. F.eks. har investorerne ikke altid været opmærksomme på, at de kunne tabe betydelige beløb, og risici ved nogle komplekse finansielle produkter har ofte også været vanskelige at forstå for investorerne.

Formålet med forslaget er derfor at sætte fokus på de risici, der er forbundet med investeringer i finansielle instrumenter, så investorerne får en bedre forståelse af tabsrisikoen ved forskellige investeringer.

2.2.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler udbygges, så den også omfatter muligheden for at fastsætte regler om risikomærkning.

Risikomærkningen skal sikre forbrugerne letforståelig information om tabsrisikoen ved investering i finansielle instrumenter. Risikoklassificeringen vil skulle oplyses forud for værdipapirhandlers første salg af et givet finansielt instrument til en kunde.

2.3. Finanstilsynets redegørelse i tilfælde af en finansiell virksomheds sammenbrud

2.3.1. Gældende ret

Finanstilsynet skal efter gældende ret offentliggøre en redegørelse for forløbet op til en finansiell virksomheds konkurs, herunder Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen, hvis staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed. Det samme gælder, hvis staten eksempelvis mere indirekte har stillet en tabsgaranti over for Danmarks Nationalbank, hvis denne har været involveret i et redningsforsøg af en nødlidende finansiell virksomhed.

Redegørelsen er som udgangspunkt undtaget reglerne om tavshedspligt men må dog ikke indeholde oplysninger om kundeforhold eller tredjemand, der har været involveret i en mulig overtagelse af den kriseramte virksomhed eller på anden måde har været involveret i bestræbelserne på at tilvejebringe en løsning på virksomhedens økonomiske problemer.

2.3.2. Baggrunden for forslaget

Efter gældende ret forudsætter Finanstilsynets udarbejdelse af en redegørelse, at den juridiske person, der dannede rammen om instituttets drift indtil sammenbruddet, er erklæret konkurs. Bestemmelsen finder derfor ikke anvendelse i de tilfælde, hvor staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed, men hvor den juridiske person, der dannede rammen om instituttets drift, ikke er gået konkurs. Under finanskrisen har der været en række tilfælde, hvor det statslige aktieselskab, Finansiell Stabilitet A/S, via helejede datterselskaber har opkøbt aktiver og passiver, bortset fra selskabskapitalen og anden efterstillet kapital, fra nødlidende pengeinstitutter, uden at den nødlidende og tilbageværende juridiske person efterfølgende er gået konkurs. I disse tilfælde har Finanstilsynet i dag ikke hjemmel til at offentliggøre en redegørelse om forløbet op til pengeinstituttets sammenbrud.

2.3.3. Forslagets indhold

Med henblik på at øge åbenheden om forløbet op til sammenbruddet for de institutter, hvor staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed, foreslås det derfor, at anvendelsesområdet for § 352 a udvides. Med den foreslåede udvidelse skal Finanstilsynet fremover ikke kun udarbejde en redegørelse i de tilfælde, hvor den tilbageværende juridiske person er gået konkurs, men også i de tilfælde, hvor størstedelen af den finansielle virksomheds drift er ophørt eller overdraget, eller hvor et forsikringsselskabs forsikringsbestand er taget under administration. Desuden angives det mere udtrykkeligt i bestemmelsen, hvornår kriteriet om, at staten skal have ydet garanti eller stillet midler til rådighed, er opfyldt.

Redegørelsen, som Finanstilsynet udarbejder, skal beskrive årsagerne til konkursen, ophøret eller overdragelsen, alternativt det tidspunkt, hvor forsikringsselskabets forsikringsbestand tages under administration, herunder den regnskabsmæssige udvikling og Finanstilsynets rolle under forløbet op til det relevante af førnævnte tidspunkter.

2.4. Ændringer af SDO-lovgivningen

2.4.1. Indberetning af supplerende sikkerhed stillet for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer

2.4.1.1. Gældende ret

Det følger af lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., samt lov om et skibsfinansieringsinstitut, at institutter med tilladelse til udstedelse af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer skal stille supplerende sikkerhed ved bl.a. faldende markedsværdier, hvis lånegrænser i loven ellers vil være overskredet.

Finanstilsynet har under den nuværende lovgivning ikke en tilstrækkelig klar hjemmel til at påbyde de institutter, der har tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, en regelmæssig indberetning af oplysninger om den supplerende sikkerhed, som instituttet i givet fald har stillet.

2.4.1.2. Baggrunden for forslaget

Formålet med lovforslaget er at sikre, at Finanstilsynet får en klar hjemmel til at udstede en bekendtgørelse om indberetning af supplerende sikkerhed for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer.

2.4.1.3. Forslagets indhold

Det foreslås i lovforslaget, at Finanstilsynet får en hjemmel til at kræve indberetning om supplerende sikkerhed i forbindelse med særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer.

Lovforslaget vil først og fremmest give tilsynet bedre mulighed for at vurdere solvensbehovet for de institutter, der udsteder særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer. Indberetning af supplerende sikkerhed vil løbende kunne give Finanstilsynet indblik i de enkelte institutters følsomhed over for stigninger i LTV (loan to value), der er forholdet mellem lånets restgæld og ejendommens værdi, både samlet og inden for den enkelte ejendomskategori. Endvidere kan det give mulighed for at vurdere, i hvilke ejendomssegmenter problemet med faldende markedsværdier måtte være størst samt at vurdere de enkelte institutters risikosituation. Det forventes, at særligt risikovillige institutter vil skille sig ud ved sådanne indberetninger.

2.4.2. Retsstillingen for finansielle instrumenter i et register

2.4.2.1. Gældende ret

Lov om finansiel virksomhed indeholder en regel om, at finansielle instrumenter i et register tjener til fyldestgørelse af indehaverne af de særligt dækkede obligationer og de modparter, med hvem de finansielle instrumenter er indgået.

2.4.2.2. Baggrunden for forslaget

Formålet med forslaget er at præcisere, at sikkerhedsstillelse over for et register i et pengeinstitut, der udsteder særligt dækkede obligationer, tilhører registret. I den eksisterende lovgivning har det ikke fremgået tilstrækkelig klart, hvem der i tilfælde af konkurs i praksis kan gøre krav på de sikkerheder, som en finansiel modpart har stillet til sikring af markedsværdien af finansielle instrumenter i et register med særligt dækkede obligationer. De internationale ratingbureauer har endvidere tillige fokus på området og har tilkendegivet, at de anser det for væsentligt, at der ikke er tvivl om den konkursretlige stilling for sikkerhedsstillelsen.

2.4.2.3. Forslagets indhold

I overensstemmelse med formålet med sikkerhedsstillelsen for de finansielle instrumenter bør der ikke være tvivl om, at sikkerhederne, når obligationsindehaverne er blevet fyldestgjort, tilkommer de modparter, der har stillet sikkerhederne. Kreditorerne ifølge de finansielle instrumenter får således en sekundær separatist-lignende stilling, idet de dækkes efter obligationsindehaverne, men før seniorgældslångivere og øvrige kreditorer.

2.4.3. Overgang fra særligt dækkede obligationer, udstedt af realkreditinstitutter, til realkreditobligationer

2.4.3.1. Gældende ret

Lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. indeholder en regel om, at obligationer, der mister betegnelsen særligt dækkede realkreditobligationer, kan betegnes realkreditobligationer, hvis de opfylder lovgivningens krav til realkreditobligationer. Loven giver dog ikke mulighed for, at særligt dækkede obligationer udstedt af et realkreditinstitut kan betegnes realkreditobligationer, hvis de ikke længere opfylder kriterierne for at være særligt dækkede obligationer.

2.4.3.2. Baggrunden for forslaget

På grund af forskelle i regelgrundlaget for henholdsvis særligt dækkede obligationer og realkreditobligationer er det efter gældende ret ikke muligt at reklassificere særligt dækkede obligationer til realkreditobligationer.

Realkreditbranchen har påpeget, at den manglende mulighed for reklassifikation kan medføre uklarhed om status for særligt dækkede obligationer, når disse mister betegnelsen særligt dækket obligation. Blandt andet for investorerne i forsikrings- og pensionssektoren samt for investeringsforeninger kan uklarheden påvirke efterspørgslen på særligt dækkede obligationer i negativ retning.

Realkreditbranchen har på denne baggrund fremsat ønske om, at gældende ret ændres, således at der indføres mulighed for, at særligt dækkede obligationer kan reklassificeres til realkreditobligationer.

2.4.3.3. Forslagets indhold

Lovforslaget indebærer, at også udstedelse af særligt dækkede obligationer kan blive reklassificeret som realkreditobligationer og tilbage igen, hvis de på forhånd opfylder alle krav hertil. Det foreslås, at Finanstilsynet i særlige tilfælde kan dispensere fra hovedregelen og tillade, at der sker reklassificering til realkreditobligationer, uanset om obligationerne ikke opfylder alle krav. I forlængelse af muligheden for at dispensere foreslås det, at serier med seriereservefonde, der reklassificeres uden at opfylde alle krav, skal holdes adskilt fra realkreditinstitutets øvrige midler.

2.4.4. Indlæggelse af aktiver i et register

2.4.4.1. Gældende ret

Af hensyn til obligationsinvestorerne stilles der krav til et pengeinstituts register for at sikre, at aktiverne er til stede i registret, såfremt pengeinstituttet går konkurs. Derfor gælder der blandt andet et krav om, at lånegrænsen skal være overholdt på tidspunktet for lånets indlæggelse i registeret.

2.4.4.2. Baggrunden for forslaget

Under arbejdet med SDO-evalueringen har branchen gjort opmærksom på, at kravet om, at lånegrænsen skal være overholdt på tidspunktet for lånets indlæggelse i registreret, indebærer, at pengeinstitutterne ikke kan udnytte dynamikken i registeret. I en situation med faldende ejendomspriser kan institutterne dermed være afskåret fra at indlægge en række lån eksempelvis på grund af ventetid på tinglysning, eller fordi der først senere skal foretages en udstedelse af SDO, hvis lånene på tidspunktet for indlæggelsen ikke længere overholder lånegrænsen.

2.4.4.3. Forslagets indhold

Det foreslås i lovforslaget at give mulighed for, at lån, hvor der er anvendt et pantebrev, hvorpå der kan udstedes særligt dækkede obligationer, og hvor lånegrænsen er overholdt på låneudbetalingstidspunktet, også skal kunne indlægges i et register, hvis der samtidig med indlæggelsen stilles sikkerhed for den del af lånet, der måtte overskride lånegrænsen. Hermed sikres, at kravet om, at lånegrænsen skal være overholdt på tidspunktet for indlæggelse, er overholdt. Dette krav foreslås samtidig lovfæstet.

2.5. Ændringer i lov for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler

2.5.1. Gældende ret

Lov nr. 467 af 17. juni 2008 for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler, er endnu ikke trådt i kraft, men har til formål at indføre regler på Færøerne, der svarer til reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler, da forordningen ikke gælder direkte på Færøerne, idet Færøerne ikke er medlem af EU.

2.5.2. Baggrunden for forslaget

Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1781/2006 giver under visse betingelser medlemslandene mulighed for at behandle pengeoverførsler til jurisdiktioner, som ikke er medlemmer af Fællesskabet, herunder Færøerne (og Grønland), på samme måde som indenlandske overførsler. Det betyder, at pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark og mellem Færøerne og Grønland kan nøjes med at indeholde »begrænsede oplysninger« om betalinger.

Det er EU-Kommissionen, som skal træffe beslutning om, at betalinger mellem Færøerne og Danmark og Færøerne og Grønland kan betragtes som indenlandske betalinger. Forordningens artikel 17, stk. 1, angiver de forhold, som skal være opfyldt, for at EU-Kommissionen kan give sin godkendelse. Det kræves således, at

- 1) Færøerne er i valutaunion med Danmark,
- 2) betalingsformidlere på Færøerne deltager direkte eller indirekte i de danske betalings- og afviklingssystemer, og
- 3) lovgivningen for Færøerne kræver, at betalingsformidlere på Færøerne anvender samme regler, som er fastsat i forordningen.

De to første betingelser er opfyldt, mens den tredje betingelse først opfyldes, når de regler i loven, der svarer til reglerne i forordningen, sættes i kraft for Færøerne. Det følger af den gældende lovs ikrafttrædelsesbestemmelse, at økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Af lovens bemærkninger fremgår, at ministeren først kan sætte loven i kraft efter godkendelsen fra EU-Kommissionen.

Da loven indeholder bestemmelser, som ligestiller overførsler mellem Færøerne og Danmark med pengeoverførsler inden for Færøerne, har loven derfor ikke kunnet sættes i kraft i sin helhed, før der forelå en godkendelse fra EU-Kommissionen.

EU-Kommissionen har imidlertid den 3. december 2009 meddelt, at den ikke kan imødekomme Danmarks anmodning om et betinget samtykke til at indgå aftale med Færøerne. Det er EU-Kommissionens holdning, at lovens bestemmelser, der svarer til reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1781/2006, skal sættes i kraft, før samtykke kan gives i henhold til artikel 17.

2.5.3. Forslagets indhold

På baggrund af EU-kommissionens tilbagemelding af 3. december 2009 ændres lovens opbygning, således at bestemmelser om ligestilling af pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark med pengeoverførsler inden for Færøerne overføres til adskilte numre, stykker og paragraffer i loven. Da der ligeledes er fremsat et forslag til lov for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, som indeholder de samme regler og den samme opbygning, som lov for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler indeholder, ligestilles pengeoverførsler mellem Færøerne og Grønland samtidig med pengeoverførsler inden for Færøerne.

Som følge af ovenstående bliver det muligt at ændre lovens ikrafttrædelsesbestemmelse i § 21, jf. forslaget § 4, nr. 19, hvorved loven kan sættes i kraft i to tempi, således at de regler i loven, der svarer til reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1781/2006, kan sættes i kraft for Færøerne den 15. juni 2010, mens bestemmelserne om ligestilling af pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark og mellem Færøerne og Grønland med pengeoverførsler inden for Færøerne kan sættes i kraft af økonomi- og erhvervsministeren, når EU-Kommissionens godkendelse foreligger.

Endelig foretages ændringer af redaktionel karakter i lov for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Med forslaget bliver det muligt for Finanstilsynet, uden omkostninger, at trække på ressourcer og ekspertviden, som ikke nødvendigvis er til stede i tilsynet på det pågældende område eller tidspunkt. Forslaget vil således bidrage til en effektivisering af Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, idet de uvildige undersøgelser kan være med til at danne grundlaget for Finanstilsynets videre reaktioner over for den pågældende virksomhed.

Forslaget har ikke herudover økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget indebærer økonomiske konsekvenser for de finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, der får et påbud om at lade foretage en uvildig undersøgelse, idet virksomhederne skal bære udgifterne til de sagkyndige personer, der forestår den uvildige undersøgelse.

Forslaget skal dog ses i lyset af, at det er de virksomheder, der opererer på særligt risikofyldte områder, som har den største sandsynlighed for at blive påbudt at lade foretage en uvildig undersøgelse og de dermed forbundne omkostninger.

Herudover kan både de foreslåede regler om risikoklassifikation og indberetning af supplerende sikkerhed stillet for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer medføre administrative byrder for de omfattede virksomheder. De foreslåede bestemmelser indeholder hjemmel til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelser. Byrderne vil således først kunne kvantificeres ved bekendtgørelserne.

Forslaget har ikke herudover økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

På baggrund af EU-kommissionens tilbagemelding af 3. december 2009, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.5.2., ændres den gældende lovs opbygning, således at bestemmelser om ligestilling af pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark med pengeoverførsler inden for Færøerne overføres til adskilte numre, stykker og paragraffer i loven.

Som følge af ovenstående bliver det muligt at ændre lovens ikrafttrædelsesbestemmelse i § 21, jf. forslaget § 4, nr. 19, hvorved loven kan sættes i kraft i to tempi, således at de regler i loven, der svarer til reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1781/2006, kan sættes i kraft for Færøerne den 15. juni 2010, mens bestemmelserne om ligestilling af pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark og mellem Færøerne og Grønland med pengeoverførsler inden for Færøerne kan sættes i kraft af økonomi- og erhvervsministeren, når EU-Kommissionens godkendelse foreligger.

Da reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1781/2006 således allerede er en del af den gældende lov, indeholder ændringerne i lov for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler, ikke nye EU-retlige aspekter.

8. Høring

Forslaget har forud for fremsættelsen været i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

[Indsættes senere]

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Mulig effektivisering af Finanstilsynets tilsynsvirksomhed som følge af forslaget om uvildige undersøgelser.	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Økonomiske konsekvenser for virksomheder, der måtte få påbud om at lade foretage en uvildig undersøgelse. For så vidt angår risikoklassifikation og indberetning af supplerende sikkerhed indeholder lovforslaget alene hjemmel til at udstede nærmere regler herom. Evt. administrative konsekvenser vil være i bekendtgørelserne.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>På baggrund af EU-kommissionens tilbagemelding af 3. december 2009 ændres den gældende lovs opbygning, således at bestemmelser om ligestilling af pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark med pengeoverførsler inden for Færøerne overføres til adskilte numre, stykker og paragraffer i loven.</p> <p>Da reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1781/2006 allerede er en del af den gældende lov, indeholder ændringerne i lov for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler, ikke nye EU-retlige aspekter.</p>	

--	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 1, stk. 14-16)

Ved lov 516 af 12. juni 2009 blev vedtaget en ændring af de daværende § 1, stk. 14 og 15, i lov om finansiel virksomhed. Det var forventningen, at loven ville være trådt i kraft ultimo 2009. Loven trådte imidlertid først i kraft den 1. marts 2010.

I mellemtiden blev lov om finansiel virksomhed, nr. 1273 af 16. december 2009, vedtaget og størstedelen af denne lov trådte i kraft den 1. januar 2010 – herunder den i denne sammenhæng relevante bestemmelse. I lov nr. 1273 af 16. december 2009 indsættes i § 1, nr. 3, et nyt stk. 12 i lov om finansiel virksomhed § 1. Hvorefter nummerrækkefølgen af stykkerne forskydes, således at stk. 13-16 bliver til stk. 14-17.

Den vedtagne ændring af § 1, stk. 14 og 15, i lov nr. 516 af 12. juni 2009, kommer således ved sin ikrafttræden til at ændre i de forkerte stykker i § 1. Derfor affattes disse stykker i deres helhed uden at der dermed er påtænkt nogen indholdsmæssig ændring.

Til nr. 2 (§ 11, stk. 1, 2. pkt.)

Det foreslås, at »aktiviteter« ændres til »forsikringsklasser«. Der er tale om en sproglig præcisering. Det bemærkes, at der er tale om samme ændring, som blev foreslået med § 1, nr. 6, i lov nr. 392 af 25. februar 2009, men som grundet en slåfejl var ugyldig.

Til nr. 3 (§ 43, stk. 3)

Den gældende stk. 3 bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om prisoplysning for finansielle ydelser. Det foreslås, at bemyndigelsen udvides, så der også bliver mulighed for at udstede bekendtgørelser om oplysning om risiko for finansielle ydelser.

Det er hensigten, at den nye bemyndigelse skal benyttes til at udstede en bekendtgørelse om risikomærkning af investeringsprodukter, som bibringer investorerne en enkel og tydelig information om tabsrisikoen ved investering i forskellige finansielle instrumenter. Med bekendtgørelsen vil forskellige typer investeringsprodukter fremover blive mærket efter risiko.

Til nr. 4 (§ 68)

Det foreslås, at henvisningen til selskabslovens § 92, stk. 2 og 3, erstattes med en henvisning til selskabslovens § 93, stk. 2 og 3.

Med den foreslåede ændring berigtiges den nævnte henvisning til selskabsloven. Den nuværende henvisningsfejl skyldes en fejl i den konsekvensrettelse af bestemmelsen, som blev foretaget med § 8, nr. 20, i lov om ændring af årsregnskabsloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Ændringer som følge af selskabsloven).

Til nr. 5 (§ 114, stk. 1)

Det foreslås, at § 114, stk. 1, nyaffattes.

Med den foreslåede formulering berigtiges de henvisninger til selskabsloven, som fremgår bestemmelsen. De nuværende henvisningsfejl skyldes en fejl i den konsekvensrettelse af bestemmelsen, som blev foretaget med § 8, nr. 33, i lov om ændring af årsregnskabsloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Ændringer som følge af selskabsloven).

Til nr. 6 (§ 114, stk. 3)

Med den foreslåede formulering berigtiges de henvisninger til selskabsloven, som fremgår bestemmelsen. De nuværende henvisningsfejl skyldes en fejl i den konsekvensrettelse af bestemmelsen, som blev foretaget med § 8, nr. 34, i lov om ændring af årsregnskabsloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Ændringer som følge af selskabsloven).

Til nr. 7 (§ 144, stk. 4)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at aktieselskabslovens procedure for indkaldelse af aktier, i lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven), er ændret således, at indkaldelsen sker via Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system.

Det foreslås derudover, at henvisningen til aktieselskabsloven ændres til en henvisning til lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven). Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at aktieselskabsloven ophæves og erstattes af selskabsloven.

Det bemærkes, at der er tale om samme ændring, som blev foreslået med § 8, nr. 37, i lov nr. 516 af 12. juni 2009, men som grundet en slåfejl var ugyldig.

Til nr. 8 (§ 152 g)

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 2 i § 152 g, der giver mulighed for, at lån omfattet af § 152 e, stk. 1, dvs. lån hvor det fremgår af pantebrevet, at det kan ligge til sikkerhed for et lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer (SDO-lån), kan indlægges i et register, såfremt lånegrænsen er overholdt på låneudbetalingstidspunktet. Hidtil har det kun været muligt at indlægge lån, hvor lånegrænsen var overholdt på det tidspunkt, hvor lånet skulle indlægges i registret. Dette krav har medført, at nogle SDO-lån ikke har kunnet indlægges i registret, da lånegrænsen på tidspunktet for indlæggelse har været overskredet. Dermed er registret ikke dynamisk.

Det foreslås derfor, at lån, hvor lånegrænsen har været overholdt på låneudbetalingstidspunktet, også kan indlægges i registret. For disse lån gælder det, at de på tidspunktet for indlæggelse baserer sig på en opdateret værdiansættelse og suppleres med sikkerhed, såfremt lånegrænsen ikke er overholdt.

Kravet om, at der skal stilles sikkerhed i forhold til den konkrete lånegrænse, betyder, at for lån omfattet af § 152 d, stk. 3, hvor lånegrænsen er 70/75 pct., skal der stilles sikkerhed i forhold til 70/75-grænsen. Har instituttet eksempelvis ydet et lån, hvor grænsen på 75 pct. var overholdt på udbetalingstidspunktet, men hvor lånegrænsen på indlæggelsestidspunktet er 78 pct., skal der stilles sikkerhed for de resterende 3 pct., da kravet i det nye stk. 2, er, at alle lån indgår i registret med fuld dækning. Dermed er det ikke muligt at lade lån med lavere lånegrænse, men også med særlig risikoprofil, indgå på et tidspunkt, hvor LTV er steget. Derfor stilles der krav om, at sikkerheden skal stilles i forhold til den konkrete overskredne lånegrænse, selvom dette medfører, at 70/75-lån, der lægges ind i registret og 70/75-lån, der allerede er inde i registret, behandles forskelligt, idet der for sidstnævnte lån først skal stilles supplerende sikkerhed, hvis grænsen på 80 pct. overskrides.

Den sikkerhed, som instituttet kan anvende i de tilfælde, hvor et lån, der har overholdt lånegrænsen på tidspunktet for udbetaling, men hvor grænsen er overskredet på tidspunktet for indlæggelse, er den samme, som når instituttet skal stille supplerende sikkerhed for aktiver, der falder i værdi i registret. § 152 c gælder således også for den sikkerhed, der skal ledsage lån, hvor lånegrænsen måtte være overskredet på tidspunktet for indlæggelse. Supplerende sikkerhed for lån, der indlægges, og hvor lånegrænsen er overskredet, kan ikke ske med andre lån, hvor lånegrænsen er overskredet. Det skyldes, at dette ville indebære risiko for, at obligationsejere af særligt dækkede obligationer i registret ville blive uforholdsmæssigt tilgodeset i forhold til instituttets øvrige kreditorer som følge af den overskydende sikkerhedsstillelse, der ikke må tillægges værdi i registret.

I forbindelse med SDO-lovens tilblivelse blev det med forespørgsel til Kommissionen gjort klart, at lånegrænser skal være overholdt på enkeltlåsniveau og ikke porteføljeniveau. På den baggrund, og da lån med overskredne lånegrænser fremover kan indlægges med supplerende sikkerhed også i form af andre lån, stilles der i stk. 3, krav om, at de supplerende sikkerheder skal bogføres særskilt.

Det foreslås endvidere, at der indsættes et nyt stk. 3, som præciserer, at den supplerende sikkerhed skal bogføres særskilt og individualiseret i forhold til de øvrige aktiver, som tjener til sikkerhed for de udstedte særligt dækkede obligationer. Kravet bevirker, at LTV-overholdelsen tager udgangspunkt i det enkelte aktiv, således at LTV overholdes lån for lån og ikke kun på porteføljeniveau. Der henvises til bemærkningerne til stk. 2.

De nuværende stk. 2-4 bliver herefter stk. 4-6.

Det foreslås endvidere, at der indsættes et nyt stk. 7, som præciserer, hvem der i en konkurssituation kan gøre krav på de sikkerheder, som en finansiel modpart har stillet til sikring af markedsværdien af finansielle instrumenter i et register for særligt dækkede obligationer.

Lovændringen er alene en teknisk ændring, der præciserer, at sikkerhederne for de omhandlede finansielle instrumenter tilkommer registeret og ikke pengeinstituttets konkursbo. I overensstemmelse med formålet med sikkerhedsstillelsen for de finansielle instrumenter må der ikke være tvivl om, at sikkerhederne tilkommer de berettigede kreditorer i registeret som separatistlignende krav, idet disse får en konkursretlig sekundær fortrinsstilling i forhold til seniorgældslångivere.

Til nr. 9 (§ 152 h)

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 7 i § 152 h, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte regler for indberetning af supplerende sikkerhed for særligt dækkede obligationer. Oplysningerne om supplerende sikkerhed vil give Finanstilsynet bedre mulighed for at få indblik i bl.a., hvor meget supplerende sikkerhed det enkelte udstedende institut har stillet, hvad årsagen til behovet skyldes, hvordan sikkerheden er tilvejebragt, og hvor meget ekstra supplerende sikkerhed instituttet har mulighed for at stille.

Reglerne for indberetning udformes endeligt af Finanstilsynet. Det påregnes, at indberetningen vil blive fastsat til at ske flere gange årligt på standardiserede indberetningsskemaer, der indberettes elektronisk til tilsynet.

Institutterne skal blandt andet oplyse, hvad der er årsagen til, at den supplerende sikkerhed stilles. En årsag kan eksempelvis være faldende markedsværdier på ejendomme, hvorved lånegrænserne i lovgivningen er overskredet. En anden årsag kan være anvendelse af den såkaldte intervallsikkerhedsstillelse på visse ejendoms-kategorier, jf. realkreditlovens § 5, stk. 1, nr. 7, § 5, stk. 2, og § 5, stk. 3, nr. 2-4, hvor lånegrænsen kan forhøjes fra 60 pct. til 70 pct., mod at der stilles supplerende sikkerhed. Endvidere skal institutterne oplyse, hvorfra sikkerhedsstillelsen fremkommer, f.eks. fra instituttets egne kapitalreserver, udstedelse af seniorgæld eller garantier.

Nyaffattelsen af nr. 5 og 6 foreslås af sproglige hensyn og indeholder ikke indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 10 (§ 345)

Med den foreslåede tilføjelse i § 345, stk. 2, vil det være Det Finansielle Virksomhedsråd, der træffer afgørelse i sager om påbud til finansielle virksomheder eller finansielle holdingvirksomheder om at lade foretage en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i virksomheden i medfør af den foreslåede § 347 b.

Efter de gældende regler træffer Det Finansielle Virksomhedsråd afgørelse i tilsynssager af principiel karakter samt i tilsynssager, der har videregående betydelige følger for virksomheden. Med den foreslåede bestemmelse vil det være op til Det Finansielle Virksomhedsråd at afgøre, hvorvidt der skal udstede et påbud i medfør af den foreslåede § 347 b.

Til nr. 11 (§ 347, stk. 6)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der i medfør af lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås indsat et nyt nummer 12 i § 354, stk. 6, således at nummereringen forskydes.

Til nr. 12 (§ 347 b)

Det foreslås at indføre en bestemmelse i § 347 b, stk. 1, 1. og 2. pkt., der giver Finanstilsynet mulighed for at påbyde en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed at lade foretage en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed, såfremt Finanstilsynet vurderer, at dette er af væsentlig betydning for tilsynet med virksomheden, og der ikke er tale om en for Finanstilsynet sædvanligt forekommende undersøgelse.

Finanstilsynets påbud beror på en konkret vurdering. Der skal være tale om en situation, hvor Finanstilsynet finder, det vil være hensigtsmæssigt, at der foretages en sådan uvildig undersøgelse. Derudover er det afgørende, at Finanstilsynet vurderer, at der er tale om et forhold af væsentlig betydning for tilsynet med den pågældende virksomhed. Endelig skal bestemmelsen ikke kunne finde anvendelse på typer af undersøgelser, som er sædvanligt forekommende i Finanstilsynets almindelige tilsynsvirksomhed. I den forbindelse kan det indgå i vurderingen, om der kræves en særlig indsigt, for at tage stilling til det pågældende forhold.

Et eksempel på forhold, der kan være genstand for en uvildig undersøgelse er, at Finanstilsynet, som led i en undersøgelse af virksomheden, påbyder virksomheden at få udarbejdet en uvildig redegørelse for værdien af og risikoen ved virksomhedens udlån til kommanditselskaber, der investerer i fast ejendom. Den sagkyndige vil således skulle tage stilling til, hvorvidt de af kommanditselskabet belånte ejendommens drift lever op til de forelagte budgetter, og ejendommene derfor er rentable, samt eventuelt klarlægge selskabsdeltagernes hæftelsesforhold og disses kreditværdighed.

Et andet eksempel kan være, at en eller flere sagkyndige gennemgår pantebrevsbeholdningen i et datterselskab med henblik på at klarlægge den reelle risiko i beholdningen og dermed foretage en kreditvurdering af den finansielle virksomheds engagement med datterselskabet.

Derudover kan en uvildig undersøgelse bestå af sagkyndiges gennemgang af virksomhedens transaktioner med en kvalificeret ejer – f.eks. en fond – med henblik på en vurdering af, om transaktionerne er sket på markedsvilkår.

Endelig kan et eksempel på en sådan uvildig undersøgelse være, at et pengeinstitut har et kompliceret finansielt engagement. I et sådant tilfælde kan det være hensigtsmæssigt at lade vurderingen af engagementets værdi og risiko blive underlagt en uvildig undersøgelse af en internationalt forankret finansiel rådgiver.

Bestemmelsen vil således give Finanstilsynet mulighed for, uden omkostninger for tilsynet, at trække på ressourcer og ekspertviden, som ikke ellers nødvendigvis er til stede i Finanstilsynet på det pågældende område eller tidspunkt.

Det foreslås i § 347 b, stk. 1, 3. pkt., at den uvildige undersøgelses resultater skal afgives i en skriftlig rapport, som skal foreligge inden for et af Finanstilsynet fastsat tidspunkt.

I forbindelse med Finanstilsynets påbud til virksomheden om at lade foretage en uvildig undersøgelse, beskriver Finanstilsynet nærmere i afgørelsen, hvori undersøgelsen skal bestå, og hvornår der skal foreligge en endelig skriftlig rapport fra de sagkyndige personer.

En afgørelse om at udstede et påbud om en uvildig undersøgelse vil i medfør af den foreslåede ændring i § 345, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, skulle træffes af Det Finansielle Virksomhedsråd.

Virksomheden vil kunne indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet. En anke til Erhvervsankenævnet har som udgangspunkt ikke opsættende virkning. Såfremt virksomheden måtte få medhold ved Erhvervsankenævnet, vil Finanstilsynet skulle dække de udgifter til et rimeligt honorar til de sagkyndige personer, som den finansielle virksomhed måtte have haft.

Ifølge forslaget til § 347 b, stk. 2, skal den uvildige undersøgelse foretages af en eller flere sagkyndige personer. Ved sagkyndige personer forstås eksempelvis advokater, revisorer eller andre finansielle rådgivere med sagkundskab inden for det pågældende område.

Den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed udpeger selv den eller de sagkyndige personer. For at sikre, at der i forhold til virksomheden er tale om uvildige personer, skal Finanstilsynet godkende den eller de sagkyndige personer, som virksomheden lader foretage den uvildige undersøgelse. Det centrale for Finanstilsynet afgørelse er, om den eller de sagkyndige har tilknytning til virksomheden, eller om der i øvrigt foreligger forhold, hvorefter der efter Finanstilsynets vurdering kan rejses tvivl om de pågæl-

dendes uvildighed i forhold til denne. Såfremt Finanstilsynet ikke kan godkende den eller de sagkyndige personer, skal virksomheden hurtigst muligt udpege en ny person. Denne procedure kan gentage sig indtil Finanstilsynet kan godkende den eller de udpegede personer. En manglende godkendelse fra Finanstilsynet skal begrundes i forhold til virksomheden.

Det foreslås i § 347 b, stk. 3, 1. pkt., at den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed, der skal lade foretage en uvildig undersøgelse, skal give de sagkyndige personer, der er udpeget hertil, de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af undersøgelsen.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at det er muligt for de sagkyndige personer at få de oplysninger til brug for undersøgelsen af den pågældende virksomhed, som de finder nødvendige. Virksomhedens videregivelse af fortrolige oplysninger til de sagkyndige, vil således være berettiget efter lov om finansiell virksomhed § 117, stk. 1. Dette betyder ligeledes, at de sagkyndige personer vil være omfattet af tavshedspligten efter lov om finansiell virksomhed § 117, stk. 2.

I forslaget til § 347 b, stk. 4, fremgår det, at de sagkyndige skal udlevere en kopi af den skriftlige rapport om undersøgelsen til Finanstilsynet senest samtidig med, at denne udleveres til den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed.

Selvom det er Finanstilsynet, der, efter forslaget til § 347 b, stk. 2, har det afgørende ord i forhold til, hvilke personer, der skal foretage den uvildige undersøgelse, er det, som følge af ordlyden i bestemmelsens stk. 1, virksomheden, der, inden for rammene fastsat i finanstilsynets påbud, indgår aftalen om gennemførelsen af undersøgelsen med den eller de sagkyndige personer, ligesom det er virksomheden, der afholder udgifterne hertil. Det er derfor også virksomheden, der er den direkte modtager af undersøgelsens resultater. På baggrund heraf er det fundet nødvendigt, at indføre en bestemmelse i § 347 b, stk. 4, som forpligter de sagkyndige til at udlevere en kopi af den skriftlige rapport til Finanstilsynet senest på samme tidspunkt, som denne rapport udleveres til den finansielle virksomhed.

For at sikre, at Finanstilsynet orienteres hurtigst muligt om væsentlige problemer i den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed, foreslås det i § 347 b, stk. 5, at de sagkyndige personer straks skal give Finanstilsynet oplysninger om forhold, de bliver opmærksomme på i forbindelse med den uvildige undersøgelse, såfremt der er en ikke uvæsentlig risiko for, at disse forhold kan udvikle sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse.

Bestemmelsen skal sikre, at Finanstilsynet bliver orienteret straks, hvis de sagkyndige personer bliver opmærksomme på forhold, som tyder på, at virksomheden kan være på vej ud i økonomiske vanskeligheder, for eksempel på grund af væsentlige tab på den finansielle virksomheds største engagementer. I tilfælde af, at de sagkyndige personer får oplysninger om forhold, der tyder på, at virksomheden ikke overholder kapitalkravet efter lovens §§ 124-126 eller solvensbehovet efter lovens § 124, stk. 4 og § 125, stk. 7, skal de sagkyndige derfor straks underrette Finanstilsynet herom. Der kan også være tale om likviditetsmæssige forhold af ikke uvæsentlig betydning, herunder overtrædelser af den finansielle lovgivning.

Til nr. 13 (§ 352 a)

Det foreslås, at anvendelsesområdet for § 352 a, stk. 1, udvides, således at Finanstilsynet fremover skal udarbejde en redegørelse i et større omfang, end hvad der gælder i dag.

Med den foreslåede udvidelse skal Finanstilsynet fremover ikke kun udarbejde en redegørelse i de tilfælde, hvor den tilbageværende juridiske person er gået konkurs, men også i de tilfælde, hvor størstedelen af den finansielle virksomheds drift er ophørt eller overdraget, eller hvor et forsikringssselskabs forsikringsbestand er taget under administration (den udløsende begivenhed).

Kriteriet om at staten skal have ydet garanti eller stillet midler til rådighed foreslås desuden ændret, således at det kommer til at fremgå udtrykkeligt af bestemmelsen, at den også omfatter de tilfælde, hvor Finansiell Stabilitet A/S har medvirket ved overdragelsen af virksomheden efter lov om finansiell stabilitet §§ 7 eller 8, eller hvor staten har lidt tab på en individuel statsgaranti i medfør af lov om finansiell stabilitet § 16 a. Tilsvarende opregnes nu også det tilfælde, hvor staten har lidt tab på hybrid kernekapital indskudt i virksomheden i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter.

Med stk. 1, nr. 1, foreslås det, at Finanstilsynet skal udarbejde en redegørelse, når en finansiel virksomhed er gået konkurs, eller størstedelen af den finansielle virksomheds drift er ophørt, hvis Finansiell Stabilitet A/S har medvirket ved overdragelsen af virksomheden i medfør af lov om finansiel stabilitet §§ 7 eller 8, eller hvor staten har lidt tab på en individuel statsgaranti i medfør af lov om finansiel stabilitet § 16 a. Med den foreslåede ændring, vil de situationer, hvor et datterselskab til Finansiell Stabilitet A/S har overtaget et nødlidende pengeinstitut eller størstedelen af dennes drift, og hvor den juridiske enhed, der dannede ramme om driften, ikke efterfølgende nødvendigvis er gået konkurs, være omfattet af bestemmelsen.

Med stk. 1, nr. 2, foreslås det, at Finanstilsynet desuden skal udarbejde en redegørelse, når en finansiel virksomhed er gået konkurs, eller størstedelen af den finansielle virksomheds drift er ophørt eller overdraget, hvis staten har lidt tab på kapital indskudt i virksomheden i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter. Med den foreslåede formulering omfatter bestemmelsen alene de tilfælde, hvor staten har lidt et tab på hybrid kernekapital, som er indskudt i virksomheden, eller på ejerbeviser, som er erhvervet som led i en konvertering, der er sket umiddelbart før sammenbruddet. Derimod omfatter den foreslåede bestemmelse ikke tilfælde af manglende rentebetalinger.

Med stk. 1, nr. 3, foreslås det, at Finanstilsynet endvidere skal udarbejde en redegørelse, når staten i øvrigt har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for virksomheden, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af virksomheden, når denne er gået konkurs, størstedelen af den finansielle virksomheds drift er ophørt eller overdraget, eller hvor et forsikringsselskabs forsikringsbestand er taget under administration.

Det følger af bestemmelsen, at Finanstilsynet skal udarbejde en redegørelse, hvis forholdene i stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt i en kortere periode forud for, at den finansielle virksomhed er gået konkurs, størstedelen af den finansielle virksomheds drift er ophørt eller overdraget, eller hvor et forsikringsselskabs forsikringsbestand er taget under administration.

Med en kortere periode forstås, at den udløsende begivenhed har en naturlig handlings- og tidsmæssig sammenhæng med statens garanti eller indskud af kapital. Dermed omfatter bestemmelsen som udgangspunkt ikke de tilfælde, hvor den udløsende begivenhed indtræder senere end 2 år efter, at virksomheden modtog statens garanti eller indskud af kapital.

I forlængelse heraf vurderes den kortere periode efter stk. 1, nr. 1, i forhold til det tidsrum, der løber mellem den udløsende begivenhed og det tidspunkt, hvor Finansiell Stabilitet har medvirket til en overdragelse af virksomheden. Har staten lidt tab på en individuel statsgaranti i medfør af lov om finansiel stabilitet § 16 a, regnes den kortere periode fra det tidspunkt, hvor statsgarantien blev stillet.

For tilfælde omfattet af stk. 1, nr. 2, vurderes den kortere periode i forhold til det tidsrum, som løber mellem den udløsende begivenhed og det tidspunkt, hvor statens tab er konstateret.

For tilfælde omfattet af stk. 1, nr. 3, vurderes den kortere periode i forhold til det tidsrum, som løber mellem den udløsende begivenhed og det tidspunkt, hvor staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for den finansielle virksomhed.

Det foreslåede stk. 2 er en videreførelse af det gældende § 352 a, stk. 2. Det bemærkes i denne forbindelse, at den beskrevne lempelse af Finanstilsynets generelle tavshedspligt alene gælder i forhold til den lovpligtige redegørelse. Redegørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger vedrørende kundeforhold eller tredje- mand, der har været involveret i en mulig overtagelse af den kriseramte virksomhed eller på anden måde har været involveret i bestræbelserne på at tilvejebringe en løsning på virksomhedens økonomiske problemer. Uden sidstnævnte undtagelse ville bestemmelsen kunne afholde potentielle overtagende virksomheder fra at udvise interesse for kriseramte virksomheder generelt.

Finanstilsynet kan – hvis der skønnes behov herfor – på eget initiativ udarbejde og offentliggøre supplementter til redegørelsen.

Det foreslåede stk. 3 er en videreførelse af det gældende § 352 a, stk. 1, sidste pkt., og nyaffattelsen sker alene af lovtekniske årsager.

Det foreslås med stk. 4, at Finanstilsynets pligt til at udarbejde en redegørelse efter stk. 1 også omfatter de finansielle virksomheder, som opfylder bestemmelsen efter den 1. marts 2009, hvor den gældende bestemmelse trådte i kraft. Herved præciseres det, at bestemmelsen også finder anvendelse for de pengeinstitutter,

som under den finansielle krise har modtaget statslige midler via Finansiell Stabilitet, enten direkte eller som led i en overtagelse af driften, men hvor den juridiske enhed, der dannede rammen om pengeinstitutdriften indtil sammenbruddet, ikke er gået konkurs.

Den foreslåede bestemmelse svarer med de nødvendige tilpasninger til, hvad der foreslås i relation til § 84 f i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 5, nr. 1, § 122 a i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovforslagets § 6, nr. 1, og § 66 d i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 7, nr. 1.

Til nr. 14 (§ 354, stk. 6)

Det foreslås, at der indsættes et nyt nr. 11 i § 354, stk. 6, hvorefter bestemmelsen i § 354, stk. 1, om Finanstilsynets tavshedspligt ikke er til hinder for at fortrolige oplysninger videregives til de af Finanstilsynet efter § 347 b, stk. 2, udpegede sagkyndige personer, der skal foretage en uvildig undersøgelse af en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed i henhold til § 347 b, stk. 1.

I forbindelse med at de sagkyndige personer, der skal foretage den uvildige undersøgelse, udpeges, kan der være tale om, at Finanstilsynet har behov for at videregive fortrolige oplysninger til den eller de sagkyndige personer. Dette kan også være tilfældet i forbindelse med fastlæggelsen af undersøgelsens omfang, ligesom det ikke kan udelukkes, at der i forbindelse med gennemførelsen af en uvildig undersøgelse vil blive afholdt et eller flere møder mellem Finanstilsynet og de sagkyndige personer, hvor der er behov for at drøfte forhold vedrørende virksomheden, som er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.

I det omfang en sagkyndig modtager oplysninger efter den foreslåede bestemmelse, vil den sagkyndige være omfattet af tavshedspligt efter bestemmelsen i lov om finansiell virksomhed § 354, stk. 7.

Til nr. 15 (§ 354, stk. 9, 3. pkt.)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der i medfør af lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås indsat et nyt nummer 12 i § 354, stk. 6, således at nummereringen forskydes.

Til nr. 16 (§ 354, stk. 10 og 11)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der i medfør af lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås indsat et nyt nummer 12 i § 354, stk. 6, således at nummereringen forskydes.

Til nr. 17 (§ 373, stk. 2)

Det foreslås, at indsætte en henvisning til § 347 b, stk. 3, således at en virksomheds undladelse af at give de sagkyndige personer, der er udpeget af Finanstilsynet, de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af den uvildige undersøgelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, kan straffes med bøde.

Det foreslås desuden, at punktummet efter »litra b« rettes til et komma. Ændringen skyldes en slåfejl ved en ændring af bestemmelsen i lov nr. 1273 af 16. december 2009, jf. dennes lovs § 1, nr. 24.

Til nr. 18 (§ 373, stk. 3, 1. pkt.)

Det foreslås, at indsætte en henvisning til § 347 b, stk. 1, 1. pkt., i § 373, stk. 3, således at en virksomheds undladelse af at efterkomme Finanstilsynets påbud om at lade foretage en uvildig undersøgelse kan straffes med bøde.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 33 d)

Det foreslås med stk. 2, at også særligt dækkede obligationer, udstedt af et realkreditinstitut med tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, kan reklassificeres til at være realkreditobligationer på samme

måde som den allerede eksisterende tilbagefaldsret for særligt dækkede realkreditobligationer. Dette indebærer, at hvis der på et tidligere tidspunkt er stillet supplerende sikkerhed for obligationsudstedelsen i form af andre aktiver end fast ejendom eller garantier fra offentlige myndigheder, skal disse aktiver udskiftes med sikkerhedsstillelse i fast ejendom eller garantier fra offentlige myndigheder, før obligationerne kan betegnes »realkreditobligationer«.

Det følger af bestemmelsen, at lånegrænser, afdragsprofiler, løbetider m.v. i lovens §§ 3-5 skal være opfyldt på det tidspunkt, hvor en særligt dækket obligation overgår til at være en realkreditobligation.

Det foreslås med stk. 3, at Finanstilsynet kan dispensere fra kravet om, at særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer skal opfylder lovgivningens krav til realkreditobligationer, når reklassifikation til realkreditobligationer finder sted.

Forskellen på særligt dækkede obligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og realkreditobligationer er blandt andet, at de tre obligationstyper – udover at der i visse situationer skal stilles supplerende sikkerhed for særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer – har forskellige afdragsprofiler og løbetider på de bagvedliggende lån. Endvidere kan der være forskelle på lånegrænser samt på de aktiver, som obligationsudstedelsen er baseret på. Hovedreglen er således, at alle krav skal være opfyldt for at foretage reklassificering.

Er der forskel på de særligt dækkede obligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og realkreditobligationer, og ønsker instituttet alligevel at foretage reklassificering til realkreditobligationer, kan instituttet ansøge om dispensation hertil hos Finanstilsynet.

Der vil formentlig ofte i sådanne dispensationssager være tale om principielle afgørelser, og tilsynet vil da forelægge sagen for Det Finansielle Virksomhedsråd.

Det forventes, at tilladelsen vil være baseret på bagatelagtige grænser for, hvor store procentuelle afvigelser, der må være i karakteristika for de underliggende aktiver. I modsat fald vil sondringen mellem særligt dækkede obligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og realkreditobligationer blive udvandet, og begrebet »realkreditobligation« blive betydningsløst.

Af samme årsag må der derfor ikke ske sammenblanding af reklassificerede særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer og realkreditobligationer. Reklassificerede obligationer skal således holdes adskilt fra realkreditinstituttets øvrige midler.

Til nr. 2 (§ 33 e)

Det foreslås, at § 33 e, stk. 1, præciseres således, at det fremgår helt klart, at bestemmelsen både omfatter særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer.

Til nr. 3 (§ 33 f)

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 3 i § 33 f, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte regler for indberetning af supplerende sikkerhed for særligt dækkede obligationer. Oplysningerne om supplerende sikkerhed vil give Finanstilsynet bedre mulighed for at få indblik i bl.a., hvor meget supplerende sikkerhed det enkelte udstedende institut har stillet, hvad årsagen til behovet skyldes, hvordan sikkerheden er tilvejebragt, og hvor meget ekstra supplerende sikkerhed instituttet har mulighed for at stille.

Reglerne for indberetning udformes endeligt af Finanstilsynet. Det påregnes, at indberetningen vil blive fastsat til at ske flere gange årligt på standardiserede indberetningsskemaer, der indberettes elektronisk til tilsynet.

Institutterne skal blandt andet oplyse, hvad der er årsagen til, at den supplerende sikkerhed stilles. En årsag kan eksempelvis være faldende markedsværdier på ejendomme, hvorved lånegrænserne i lovgivningen er overskredet. En anden årsag kan være anvendelse af den såkaldte intervallsikkerhedsstillelse på visse ejendoms-kategorier, jf. lovens § 5, stk. 1, nr. 7, § 5, stk. 2, og § 5, stk. 3, nr. 2-4, hvor lånegrænsen kan forhøjes fra 60 pct. til 70 pct., mod at der stilles supplerende sikkerhed. Endvidere skal institutterne oplyse, hvorfra

sikkerhedsstillelsen fremkommer, f.eks. fra instituttets egne kapitalreserver, udstedelse af seniorgæld eller garantier.

Nyaffattelsen af nr. 1 og 2 foreslås af sproglige hensyn og indeholder ikke indholdsmæssige ændringer.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 5, stk. 4)

Det foreslås, at der indsættes et nyt nr. 7 i § 5, stk. 4, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte regler for indberetning af supplerende sikkerhed for særligt dækkede obligationer. Oplysningerne om supplerende sikkerhed vil give Finanstilsynet bedre mulighed for at få indblik i bl.a., hvor meget supplerende sikkerhed det enkelte udstedende institut har stillet, hvad årsagen til behovet skyldes, hvordan sikkerheden er tilvejebragt, og hvor meget ekstra supplerende sikkerhed instituttet har mulighed for at stille.

Reglerne for indberetning udformes endeligt af Finanstilsynet. Det påregnes, at indberetningen vil blive fastsat til at ske flere gange årligt på standardiserede indberetningsskemaer, der indberettes elektronisk til tilsynet.

Institutterne skal blandt andet oplyse, hvad der er årsagen til, at den supplerende sikkerhed stilles. En årsag kan eksempelvis være faldende markedsværdier på skibe, hvorved lånegrænserne i lovgivningen overskrides.

Nyaffattelsen af nr. 5 og 6 foreslås af sproglige hensyn og indeholder ikke indholdsmæssige ændringer.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 2)

Den nuværende § 2 giver mulighed for at undtage pengeoverførsler inden for Færøerne eller mellem Færøerne og Danmark i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser af en værdi på til og med 1.000 euro fra oplysningskravene om indbetalinger.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger afsnit 2.5.2. giver Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1781/2006 under visse betingelser medlemslandene mulighed for at behandle pengeoverførsler til jurisdiktioner, som ikke er medlemmer af Fællesskabet, herunder Færøerne (og Grønland), på samme måde som indenlandske overførsler. Det betyder, at pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark og mellem Færøerne og Grønland kan nøjes med at indeholde ”begrænsede oplysninger” om betalinger.

Det er EU-Kommissionen, som skal træffe beslutning om, at betalinger mellem Færøerne og Danmark og Færøerne og Grønland kan betragtes som indenlandske betalinger. Forordningens artikel 17, stk. 1, angiver de forhold, som skal være opfyldt, for at EU-Kommissionen kan give sin godkendelse. Det kræves således, at

- 1) Færøerne er i valutaunion med Danmark,
- 2) betalingsformidlere på Færøerne deltager direkte eller indirekte i de danske betalings- og afviklingssystemer, og
- 3) lovgivningen for Færøerne kræver, at betalingsformidlere i Færøerne anvender samme regler, som er fastsat i forordningen.

De to første betingelser er opfyldt, mens den tredje betingelse først opfyldes, når de regler i loven, der svarer til reglerne i forordningen, sættes i kraft for Færøerne. Det følger af lovens ikrafttrædelsesbestemmelse, at økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Af lovens bemærkninger følger, at ministeren først kan sætte loven i kraft efter godkendelsen fra EU-Kommissionen.

Da loven indeholder bestemmelser, som ligestiller overførsler mellem Færøerne og Danmark med pengeoverførsler inden for Færøerne, har loven derfor ikke kunnet sættes i kraft i sin helhed, før der forelå en godkendelse fra EU-Kommissionen.

EU-Kommissionen har imidlertid den 3. december 2009 meddelt, at den ikke kan imødekomme Danmarks anmodning om et betinget samtykke til at indgå aftale med Færøerne. Det er EU-Kommissionens holdning,

at lovens bestemmelser, der svarer til reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1781/2006, skal sættes i kraft, før samtykke kan gives i henhold til artikel 17.

På baggrund af EU-kommissionens tilbagemelding af 3. december 2009 ændres lovens opbygning, således at bestemmelser om ligestilling af pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark med pengeoverførsler inden for Færøerne overføres til adskilte numre, stykker og paragraffer i loven. Da der ligeledes er fremsat et forslag til lov for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, som indeholder de samme regler og den samme opbygning, som lov for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler indeholder, ligestilles pengeoverførsler mellem Færøerne og Grønland samtidig med pengeoverførsler inden for Færøerne.

Som følge af ovenstående er det nødvendigt at ændre lovens ikrafttrædelsesbestemmelse i § 21, jf. lovforslagets § 4, nr. 19, hvorved loven kan sættes i kraft i to tempi, således at de regler i loven, der svarer til reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1781/2006, kan sættes i kraft for Færøerne den 15. juni 2010, mens bestemmelserne om ligestilling af pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark og mellem Færøerne og Grønland med pengeoverførsler inden for Færøerne kan sættes i kraft af økonomi- og erhvervsministeren, når EU-Kommissionens godkendelse foreligger.

Det foreslås derfor, at § 2 alene finder anvendelse på pengeoverførsler inden for Færøerne modsat den nuværende § 2, som også finder anvendelse på pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark. Reglerne om pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark flyttes til et stk. 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 2.

Til nr. 2 (§ 2, stk. 2)

På baggrund af den foreslåede ændring af § 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 1, foreslås det at indsætte et stk. 2 i § 2, som ligestiller pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark med pengeoverførsler inden for Færøerne, således at undtagelsen i § 2, stk. 1, også finder anvendelse på disse overførsler. Det foreslås endvidere at ligestille pengeoverførsler mellem Færøerne og Grønland med pengeoverførsler inden for Færøerne.

§ 2, stk. 2, kan sættes i kraft af økonomi- og erhvervsministeren, når EU-Kommissionens godkendelse foreligger, jf. lovforslagets § 4, nr. 19.

Til nr. 3 (§ 3, stk. 1, nr. 2)

Den nuværende § 3, stk. 1, giver mulighed for at undtage fra oplysningskravene om indbetalere ved pengeoverførsler på til og med 150 euro til organisationer med et almennyttigt formål, hvis en række krav er opfyldt, herunder at overførslen gennemføres inden for Færøerne eller mellem Færøerne og Danmark, jf. § 3, stk. 1, nr. 2.

Som følge af at EU-Kommissionen den 3. december 2009 har meddelt, at den ikke kan imødekomme Danmarks anmodning om et betinget samtykke til at indgå aftale med Færøerne, og det heraf følgende behov for at sætte loven i kraft i to tempi, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 1, foreslås det at ændre § 3, stk. 1, nr. 2, således, at § 3, stk. 1, alene finder anvendelse på pengeoverførsler inden for Færøerne til organisationer med et almennyttigt formål, modsat det nuværende § 3, stk. 1, som også finder anvendelse på sådanne pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark, jf. § 3, stk. 1, nr. 2.

Reglerne om pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark til organisationer med et almennyttigt formål flyttes til et nyt stk. 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 4.

Til nr. 4 (§ 3, stk. 2)

På baggrund af den foreslåede ændring af § 3, stk. 1, nr. 2, jf. forslaget § 4, nr. 3, foreslås det at indsætte et nyt stk. 2 i § 3, som ligestiller pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark til organisationer med et almennyttigt formål med sådanne pengeoverførsler inden for Færøerne, således at undtagelsen i § 3, stk. 1, også finder anvendelse på disse overførsler. Det foreslås endvidere at ligestille pengeoverførsler mellem Færøerne og Grønland til organisationer med et almennyttigt formål med sådanne pengeoverførsler inden for Færøerne.

§ 3, stk. 2, kan sættes i kraft af økonomi- og erhvervsministeren, når EU-Kommissionens godkendelse foreligger, jf. lovforslagets § 4, nr. 19.

Det nuværende stk. 2 bliver herefter stk. 3.

Til nr. 5 (§ 4, nr. 4)

Den nuværende § 4 opregner en række pengeoverførsler, der er undtaget fra loven, hvor § 4, stk. 1, nr. 4, undtager pengeoverførsler til offentlige myndigheder til betaling af skatter, bøder eller andre afgifter på Færøerne og i Danmark.

Som følge af at EU-Kommissionen den 3. december 2009 har meddelt, at den ikke kan imødekomme Danmarks anmodning om et betinget samtykke til at indgå aftale med Færøerne, og det heraf følgende behov for at sætte loven i kraft i to tempi, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 1, foreslås det at undtagelsen i § 4, nr. 4, alene finder anvendelse på pengeoverførsler til offentlige myndigheder på Færøerne, modsat den nuværende § 4, nr. 4, som også finder anvendelse på pengeoverførsler til offentlige myndigheder i Danmark.

Undtagelsen om pengeoverførsler til offentlige myndigheder i Danmark flyttes til en ny nr. 5, jf. lovforslagets § 4, nr. 6.

Til nr. 6 (§ 4, nr. 5)

På baggrund af den foreslåede ændring af § 4, nr. 4, jf. lovforslagets § 4, nr. 5, foreslås det at indsætte et nyt nr. 5 i § 4, hvorefter pengeoverførsler til offentlige myndigheder i Danmark også undtages fra lovens anvendelsesområde. Det foreslås endvidere at undtage pengeoverførsler til offentlige myndigheder i Grønland fra lovens anvendelsesområde.

§ 4, nr. 5, kan sættes i kraft af økonomi- og erhvervsministeren, når EU-Kommissionens godkendelse foreligger, jf. lovforslagets § 4, nr. 19.

Det nuværende nr. 5 bliver herefter nr. 6.

Til nr. 7 (§ 6)

Det foreslås at nyaffatte § 6 således, at der for definitionen af hvidvask henvises til § 4 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 626 af 27. juni 2008 om ikrafttræden for Færøerne af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Der tilsigtes ikke hermed nogen ændring af definitionen af hvidvask i lov for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, da den nuværende § 6 indeholder samme definition som § 4 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Der er således alene tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 8 (Overskrift til § 10)

Som følge af ændringen af den nuværende § 10, jf. lovforslagets § 4, nr. 9, foreslås det, at overskriften til § 10 ændres, således at den også indeholder pengeoverførsler mellem Færøerne og Grønland.

Til nr. 9 (§ 10, stk. 1)

Det følger af den nuværende § 10, at pengeoverførsler inden for Færøerne eller mellem Færøerne og Danmark alene skal ledsages af oplysninger om betalers kontonummer eller en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren.

Som følge af at EU-Kommissionen den 3. december 2009 har meddelt, at den ikke kan imødekomme Danmarks anmodning om et betinget samtykke til at indgå aftale med Færøerne, og det heraf følgende behov for at sætte loven i kraft i to tempi, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 1, foreslås det at ændre § 10,

stk. 1, således, at bestemmelsen, alene finder anvendelse på pengeoverførsler inden for Færøerne, modsat det nuværende § 10, stk. 1, som også finder anvendelse på pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark.

Reglerne om pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark flyttes til et nyt stk. 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 10.

Til nr. 10 (§ 10, stk. 2)

På baggrund af den foreslåede ændring af § 10, stk. 1, jf. lovforslagets § 4, nr. 9, foreslås det at indsætte et nyt stk. 2 i § 10, som ligestiller pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark med pengeoverførsler inden for Færøerne, således at § 10, stk. 1, også finder anvendelse på disse overførsler. Det foreslås endvidere at ligestille pengeoverførsler mellem Færøerne og Grønland med pengeoverførsler inden for Færøerne.

§ 10, stk. 2, kan sættes i kraft af økonomi- og erhvervsministeren, når EU-Kommissionens godkendelse foreligger, jf. lovforslagets § 4, nr. 19.

Det nuværende stk. 2 bliver herefter stk. 3.

Til nr. 11 (§ 11, stk. 1)

Den nuværende § 11, stk. 1, stiller krav om, at pengeoverførsler skal ledsages af fuldstændige oplysninger, når modtagers betalingsformidler befinder sig uden for Færøerne og Danmark.

Som følge af at EU-Kommissionen den 3. december 2009 har meddelt, at den ikke kan imødekomme Danmarks anmodning om et betinget samtykke til at indgå aftale med Færøerne, og det heraf følgende behov for at sætte loven i kraft i to tempi, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 1, foreslås det at ændre § 11, stk. 1, således, at bestemmelsen alene finder anvendelse på pengeoverførsler hvor modtagers betalingsformidler befinder sig uden for Færøerne, modsat det nuværende § 11, stk. 1, hvorefter modtagers betalingsformidler heller ikke må befinde sig i Danmark for at være omfattet af bestemmelsen.

Reglerne om de tilfælde hvor modtagers betalingsformidler befinder sig i Danmark flyttes til et stk. 3, jf. lovforslagets § 4, nr. 13.

Til nr. 12 (§ 11, stk. 2)

Den nuværende § 11, stk. 2, undtager fra kravet i § 11, stk. 1, om fuldstændige oplysninger ved batchfiloverførsler hvor modtagernes betalingsformidlere befinder sig uden for Færøerne og Danmark.

Som følge af at EU-Kommissionen den 3. december 2009 har meddelt, at den ikke kan imødekomme Danmarks anmodning om et betinget samtykke til at indgå aftale med Færøerne, og det heraf følgende behov for at sætte loven i kraft i to tempi, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 1, foreslås det at ændre § 11, stk. 2, således, at bestemmelsen alene finder anvendelse på batchfiloverførsler hvor modtagernes betalingsformidlere befinder sig uden for Færøerne, modsat det nuværende § 11, stk. 2, hvorefter modtagernes betalingsformidlere heller ikke må befinde sig i Danmark for at være omfattet af bestemmelsen.

Reglerne om de tilfælde hvor modtagernes betalingsformidlere befinder sig i Danmark flyttes til et stk. 3, jf. lovforslagets § 4, nr. 13.

Til nr. 13 (§ 11, stk. 3)

På baggrund af de foreslåede ændringer af § 11, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 11 og 12, foreslås det at indsætte et stk. 3 i § 11, som fastlægger, at hvis modtagers betalingsformidler befinder sig i Danmark, gælder de samme regler som hvis betalingsformidleren befinder sig på Færøerne. Det foreslås endvidere at det samme gør sig gældende, hvis modtagers betalingsformidler befinder sig i Grønland.

§ 11, stk. 3, kan sættes i kraft af økonomi- og erhvervsministeren, når EU-Kommissionens godkendelse foreligger, jf. lovforslagets § 4, nr. 19.

Til nr. 14 (§ 12)

Den nuværende § 12 stiller krav om, at modtagerens betalingsformidler er forpligtet til at konstatere, om felterne vedrørende oplysninger om betalere i det meddelelses- eller betalings- og afviklings-system, der anvendes til en pengeoverførsel, er udfyldt med karakterer eller input, der er tilladt efter reglerne i det pågældende system, samt at modtagers betalingsformidler skal have effektive procedurer til at konstatere, hvorvidt der mangler en række nærmere angivne oplysninger om betalere ved pengeoverførsler afhængigt af hvor betalers betalingsformidler befinder sig.

§ 12, nr. 1-3, svarer til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1781/2006 og er en delvis videreførelse af den nuværende § 12. Som følge af, at EU-Kommissionen den 3. december 2009 har meddelt, at den ikke kan imødekomme Danmarks anmodning om et betinget samtykke til at indgå aftale med Færøerne, og det heraf følgende behov for at sætte loven i kraft i to tempi, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 1, foreslås det at ændre § 12, nr. 1-3, således, at

- nr. 1 alene finder anvendelse på pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig på Færøerne, modsat den nuværende nr. 1, som også gælder når betalers betalingsformidler befinder sig i Danmark.
- nr. 2 og 3, alene finder anvendelse når betalers betalingsformidler befinder sig uden for Færøerne, modsat de nuværende nr. 2 og 3, som gælder når betalers betalingsformidler befinder sig uden for Færøerne eller Danmark.

I sammenhæng med ændringen af § 12, nr. 1-3, foreslås det, at der indsættes et nr. 4 i § 12, som uanset nr. 2 og 3 omfatter pengeoverførsler og batchfiloverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig i Danmark. Det foreslås endvidere at det samme gør sig gældende, hvis betalers betalingsformidler befinder sig i Grønland.

§ 12, nr. 4, kan sættes i kraft af økonomi- og erhvervsministeren, når EU-Kommissionens godkendelse foreligger, jf. lovforslagets § 4, nr. 19. Det betyder, at når § 12, nr. 4, er sat i kraft, og et tilfælde er omfattet af bestemmelsen, finder reglerne i § 12, nr. 2 og 3 ikke anvendelse på et sådant tilfælde.

Ved at betalers betalingsformidler henholdsvis befinder sig i eller uden for et bestemt land forstås, at betalingsformidleren henholdsvis er omfattet eller ikke er omfattet af det pågældende lands hvidvasklovgivning.

Til nr. 15 (§ 17, stk. 1)

Den nuværende § 17 vedrører en mellembetalingsformidlers anvendelse af betalingssystemer med tekniske begrænsninger, når betalers betalingsformidler befinder sig uden for Færøerne og Danmark og mellembetalingsformidleren befinder sig på Færøerne.

Som følge af at EU-Kommissionen den 3. december 2009 har meddelt, at den ikke kan imødekomme Danmarks anmodning om et betinget samtykke til at indgå aftale med Færøerne, og det heraf følgende behov for at sætte loven i kraft i to tempi, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 1, foreslås det at ændre § 17, stk. 1, således, at § 17 alene finder anvendelse når betalers betalingsformidler befinder sig uden for Færøerne og mellembetalingsformidleren befinder sig på Færøerne, modsat den nuværende § 17, stk. 1, der medfører, at § 17 ikke finder anvendelse, når betalers betalingsformidler befinder sig i Danmark.

Som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i lovens § 17, jf. lovforslagets § 4, nr. 16, ændres henvisningen i § 17, stk. 1, fra stk. 2-5 til stk. 3-6. Som følge af de to ændringer nyaffattes § 17, stk. 1, af hensyn til læsevenligheden.

Reglen om at § 17 ikke finder anvendelse, når betalers betalingsformidler befinder sig i Danmark, flyttes til et nyt stk. 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 16.

Til nr. 16 (§ 17, stk. 2)

På baggrund af den foreslåede ændring af § 17, stk. 1, jf. lovforslagets § 4, nr. 15, foreslås det at indsætte et nyt stk. 2 i § 17 som medfører, at § 17 ikke finder anvendelse, når betalers betalingsformidler befinder sig i Danmark og mellembetalingsformidleren befinder sig på Færøerne. Det foreslås endvidere at det samme

gør sig gældende, hvis betalers betalingsformidler befinder sig i Grønland. Dermed ligestilles betalers betalingsformidler i Danmark og Grønland med betalingsformidler på Færøerne.

§ 17, stk. 2, kan sættes i kraft af økonomi- og erhvervsministeren, når EU-Kommissionens godkendelse foreligger, jf. lovforslagets § 4, nr. 19.

De nuværende stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

Til nr. 17 (§ 17, stk. 5)

Som følge af indsættelsen af det nye stk. 2 i lovens § 17, jf. lovforslagets § 4, nr. 16, ændres henvisningen i § 17, stk. 5, (der bliver stk. 6 når § 17, stk. 2, sættes i kraft) fra stk. 2 og 3 til stk. 3 og 4.

Til nr. 18 (§ 20, stk. 1)

Som følge af at EU-Kommissionen den 3. december 2009 har meddelt, at den ikke kan imødekomme Danmarks anmodning om et betinget samtykke til at indgå aftale med Færøerne, det heraf følgende behov for at sætte loven i kraft i to tempi, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 1, og den foretagne opdeling af blandt andet nogle af lovens strafsanktionerede bestemmelser, jf. lovforslagets § 4, nr. 10 og 16, foreslås det, at henvisningerne i strafbestemmelsen i § 20, stk. 1, til § 10, stk. 2, og § 17, stk. 3-5, ændres til henholdsvis § 10, stk. 3 og § 17, stk. 4-6.

Til nr. 19 (§ 21)

Som følge af at EU-Kommissionen den 3. december 2009 har meddelt, at den ikke kan imødekomme Danmarks anmodning om et betinget samtykke til at indgå aftale med Færøerne, og det heraf følgende behov for at sætte loven i kraft i to tempi, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 1, foreslås det, at den nuværende lovs ikrafttrædelsesbestemmelse i § 21 ændres, således at loven som udgangspunkt træder i kraft den 15. juni 2010.

Det følger dog af stk. 2, at økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af de bestemmelser, som behandler pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark og mellem Færøerne og Grønland som overførsler inden for Færøerne. Det vedrører lovens § 2, stk. 2, § 3, stk. 2, § 4, nr. 5, § 10, stk. 2, § 11, stk. 3, § 12, nr. 4, og § 17, stk. 2.

Det betyder, at hoveddelen af loven, der indeholder regler der svarer til reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1781/2006, træder i kraft den 15. juni 2010, hvilket er en betingelse for, at Kommissionen kan godkende, at overførsler mellem Færøerne og Danmark og mellem Færøerne og Grønland kan betragtes som overførsler inden for Færøerne.

De resterende bestemmelser i loven, som ligestiller pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark og mellem Færøerne og Grønland med overførsler inden for Færøerne, må først gennemføres efter at Kommissionen har godkendt dette, hvorfor økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte tidspunktet for ikrafttræden af disse bestemmelser.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås, at anvendelsesområdet for § 84 f, stk. 1, udvides, således at Finanstilsynet fremover skal udarbejde en redegørelse i et større omfang, end hvad der gælder i dag.

Med den foreslåede udvidelse skal Finanstilsynet fremover ikke kun udarbejde en redegørelse i de tilfælde, hvor den tilbageværende juridiske person er gået konkurs, men også i de tilfælde, hvor størstedelen af driften af selskabet omfattet af lovens § 7, stk. 1, er ophørt eller overdraget (den udløsende begivenhed).

Med stk. 1 foreslås det, at Finanstilsynet skal udarbejde en redegørelse, når staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for selskabet, dets kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af selskabet, når dette er gået konkurs, eller størstedelen af selskabets drift er ophørt eller overdraget.

Det følger af bestemmelsen, at Finanstilsynet skal udarbejde en redegørelse, hvis forholdene i stk. 1 er opfyldt i en kortere periode forud for, at selskabet er gået konkurs eller størstedelen af selskabets drift er ophørt eller overdraget.

Med en kortere periode forstås, at den udløsende begivenhed har en naturlig handlings- og tidsmæssig sammenhæng med statens garanti eller indskud af kapital. Dermed omfatter bestemmelsen således som udgangspunkt ikke de tilfælde, hvor den udløsende begivenhed indtræder senere end 2 år efter, at selskabet modtog statens garanti eller indskud af kapital. Den kortere periode vurderes i forhold til det tidsrum, som løber mellem den udløsende begivenhed og det tidspunkt, hvor staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for selskabet.

Det foreslåede stk. 2 er en videreførelse af det gældende § 84 f, stk. 2. Det bemærkes i denne forbindelse, at den beskrevne lempelse af Finanstilsynets generelle tavshedspligt alene gælder i forhold til den lovpligtige redegørelse. Redegørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger vedrørende kundeforhold eller tredje- mand, der har været involveret i en mulig overtagelse af det kriseramte selskab eller på anden måde har været involveret i bestræbelserne på at tilvejebringe en løsning på selskabets økonomiske problemer. Uden sidstnævnte undtagelse ville bestemmelsen kunne afholde potentielle overtagende selskaber fra at udvise interesse for kriseramte selskaber generelt.

Finanstilsynet kan – hvis der skønnes behov herfor – på eget initiativ udarbejde og offentliggøre supplementter til redegørelsen.

Det foreslåede stk. 3 er en videreførelse af det gældende § 84 f, stk. 1, sidste pkt., og nyaffattelsen sker alene af lovtekniske årsager.

Til § 6

Til nr. 1

Det foreslås, at anvendelsesområdet for § 122 a, stk. 1, udvides, således at Finanstilsynet fremover skal udarbejde en redegørelse i et større omfang, end hvad der gælder i dag.

Med den foreslåede udvidelse skal Finanstilsynet fremover ikke kun udarbejde en redegørelse i de tilfælde, hvor den tilbageværende juridiske person er gået konkurs, men også i de tilfælde, hvor størstedelen af driften af foreningen eller afdelingen er ophørt eller overdraget (den udløsende begivenhed).

Med stk. 1 foreslås det, at Finanstilsynet skal udarbejde en redegørelse, når staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for foreningen eller afdelingen, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af foreningen eller afdelingen, når denne er gået konkurs, eller størstedelen af foreningens eller afdelingens drift er ophørt eller overdraget.

Det følger af bestemmelsen, at Finanstilsynet skal udarbejde en redegørelse, hvis forholdene i stk. 1 er opfyldt i en kortere periode forud for, at foreningen eller afdelingen er gået konkurs eller størstedelen af foreningens eller afdelingens drift er ophørt eller overdraget.

Med en kortere periode forstås, at den udløsende begivenhed har en naturlig handlings- og tidsmæssig sammenhæng med statens garanti eller indskud af kapital. Dermed omfatter bestemmelsen således som udgangspunkt ikke de tilfælde, hvor den udløsende begivenhed indtræder senere end 2 år efter, at foreningen eller afdelingen modtog statens garanti eller indskud af kapital. Den kortere periode vurderes i forhold til det tidsrum, som løber mellem den udløsende begivenhed og det tidspunkt, hvor staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for foreningen eller afdelingen.

Det foreslåede stk. 2 er en videreførelse af det gældende § 122 a, stk. 2. Det bemærkes i denne forbindelse, at den beskrevne lempelse af Finanstilsynets generelle tavshedspligt alene gælder i forhold til den lovpligtige redegørelse. Redegørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger vedrørende kundeforhold eller tredje-

mand, der har været involveret i en mulig overtagelse af den kriseramte foreningen eller afdelingen eller på anden måde har været involveret i bestræbelserne på at tilvejebringe en løsning på foreningens eller afdelingens økonomiske problemer. Uden sidstnævnte undtagelse ville bestemmelsen kunne afholde potentielle overtagende interessenter fra at udvise interesse for kriseramte foreninger eller afdelinger generelt.

Finanstilsynet kan – hvis der skønnes behov herfor – på eget initiativ udarbejde og offentliggøre supplementter til redegørelsen.

Det foreslåede stk. 3 er en videreførelse af det gældende § 122 a, stk. 1, sidste pkt., og nyaffattelsen sker alene af lovtekniske årsager.

Til § 7

Til nr. 1

Det foreslås, at anvendelsesområdet for § 66 d, stk. 1, udvides, således at Finanstilsynet fremover skal udarbejde en redegørelse i et større omfang, end hvad der gælder i dag.

Med den foreslåede udvidelse skal Finanstilsynet fremover ikke kun udarbejde en redegørelse i de tilfælde, hvor den tilbageværende juridiske person er gået konkurs, men også i de tilfælde, hvor størstedelen af pensionskassens drift er ophørt eller overdraget, eller hvor pensionskassens bestand af pensionstilsagn er taget under administration (den udløsende begivenhed).

Med stk. 1 foreslås det, at, Finanstilsynet skal udarbejde en redegørelse, når staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for pensionskassen, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af foreningen eller afdelingen, når denne er gået konkurs, størstedelen af pensionskassens drift er ophørt eller overdraget eller hvor pensionskassens bestand af pensionstilsagn er taget under administration.

Det følger af bestemmelsen, at Finanstilsynet skal udarbejde en redegørelse, hvis forholdene i stk. 1 er opfyldt i en kortere periode forud for, at foreningen eller afdelingen er gået konkurs, størstedelen af foreningens eller afdelingens drift er ophørt eller overdraget eller pensionskassens bestand af pensionstilsagn er taget under administration.

Med en kortere periode forstås, at den udløsende begivenhed har en naturlig handlings- og tidsmæssig sammenhæng med statens garanti eller indskud af kapital. Dermed omfatter bestemmelsen således som udgangspunkt ikke de tilfælde, hvor den udløsende begivenhed indtræder senere end 2 år efter, at pensionskassen modtog statens garanti eller indskud af kapital. Den kortere periode vurderes i forhold til det tidsrum, som løber mellem den udløsende begivenhed og det tidspunkt, hvor staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for pensionskassen.

Det foreslåede stk. 2 er en videreførelse af det gældende § 66 d, stk. 2. Det bemærkes i denne forbindelse, at den beskrevne lempelse af Finanstilsynets generelle tavshedspligt alene gælder i forhold til den lovpligtige redegørelse. Redegørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger vedrørende kundeforhold eller tredjemand, der har været involveret i en mulig overtagelse af den kriseramte pensionskasse eller på anden måde har været involveret i bestræbelserne på at tilvejebringe en løsning på pensionskassens økonomiske problemer. Uden sidstnævnte undtagelse ville bestemmelsen kunne afholde potentielle overtagende interessenter fra at udvise interesse for kriseramte pensionskasser generelt.

Finanstilsynet kan – hvis der skønnes behov herfor – på eget initiativ udarbejde og offentliggøre supplementter til redegørelsen.

Det foreslåede stk. 3 er en videreførelse af det gældende § 66 d, stk. 1, sidste pkt., og nyaffattelsen sker alene af lovtekniske årsager.

Til § 8

Til nr. 1 (§ 8, nr. 10)

Det foreslås, at sker en nyaffattelse § 8, nr. 10, i lov om ændring af årsregnskabsloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Ændringer som følge af selskabsloven). Med ændringen berigtiges en fejl i den konsekvensrettelse af § 7, stk. 6, og § 11, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, som er vedtaget med nævnte ændringslov.

Med den foreslåede formulering ændres henvisningen i § 7, stk. 6, og § 11, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, således at der henvises til § 2, stk. 2-4, §§ 3 og 347, i lov om aktie- og anpartsselskabers (selskabsloven), der svarer til den nu ophævede aktieselskabslovs § 153, stk. 2-6.

Til § 9

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2010, jf. dog stk. 2. Med stk. 2 foreslås det, at ændringerne i lov for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler træder i kraft den 15. juni 2010. Dette hænger sammen med den foreslåede ændring af ikrafttrædelsesbestemmelsen til denne lov, jf. lovforslagets § 4, nr. 19.

Til § 10

Bestemmelsen vedrører lovforslagets territoriale afgrænsning. Det foreslås i stk. 1, at lovens §§ 1, 3, 5, 6 og 8 som udgangspunkt ikke gælder for Færøerne og Grønland. Det drejer sig om ændringerne i lov om finansiel virksomhed, lov om et skibsfinansieringsinstitut, lov om værdipapirhandel m.v., lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. og lov om ændring af årsregnskabsloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Ændringer som følge af selskabsloven). Ændringerne kan dog helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland ved kongelig anordning med de afvigelser, som forholdene for disse landsdele tilsiger.

Stk. 2 fastslår, at lovens § 7 som udgangspunkt ikke gælder for Færøerne og Grønland, men kan dog helt eller delvist sættes i kraft for Grønland ved kongelig anordning med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger. Det drejer sig om ændringen i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Stk. 3 fastslår, at lovens § 2, det vil sige ændringerne af lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., ikke gælder for Færøerne, og at bestemmelsen ikke kan sættes i kraft for Færøerne. Baggrunden herfor er, at realkreditområdet er et hjemmestyreanliggende på Færøerne.

Lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. gælder derimod direkte for Grønland, og ændringerne af denne lov vil derfor også gælde direkte for Grønland.